



Näyttöön perustuva hoitotyö hoitotyöntekijöiden määrittelemänä

Hoitotyön koulutusohjelma,
sairaanhoitaja
Opinnäytetyö
30.9.2009

Carissa Wahlroos

Koulutusohjelma		Suuntautumisvaihtoehto	
Hoitotyön koulutusohjelma		Sairaanhoitaja AMK	
Tekijä/Tekijät			
Carissa Wahlroos			
Työn nimi			
Näyttöön perustuva hoitotyö hoitotyöntekijöiden määrittelemänä			
Työn laji		Aika	Sivumäärä
Opinnäytetyö		Syky 2009	27 + 3 liitettä
TIIVISTELMÄ			
<p>Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli kartoittaa tutkimukseen osallistuneiden hoitotyöntekijöiden käsityksiä näyttöön perustuvasta hoitotyöstä. Tämä opinnäytetyö on osa Helsingin ammattikorkeakoulun ja Helsingin kaupungin terveyskeskuksen akuuttiosastojen kehittämisprojektia, jonka tarkoituksena on selvittää hoitohenkilökunnan näyttöön perustuvaa hoitotyön osaamista sekä näyttöön perustuvan hoitotyön edistäviä ja estäviä tekijöitä.</p> <p>Tämä opinnäytetyö on luonteeltaan empiirisesti painottunutta laadullista tutkimusta. Tässä työssä käytetty empiirinen aineisto on projektin toimesta kerättyä aineistoa. Aineisto on kerätty kyselylomakkeella huhtikuussa 2007. Lähetettyjä kyselylomakkeita oli 376 kappaletta ja palautettuja 209. Aineiston analyysissä on käytetty deduktiivista sisällönanalyysiä. Aineiston analyysi perustuu Leino-Kilven ja Laurin (2003) esittämään näytön jaotteluun.</p> <p>Tämän tutkimusaineiston analyysin perusteella voidaan todeta, että näyttöön perustuva hoitotyö ymmärrettiin ensisijaisesti tieteellisesti havaittuun tutkimusnäyttöön perustuvaksi. Yli puolet vastanneista liitti näyttöön perustuvan hoitotyön tieteellisesti havaittuun tutkimusnäytön. Kokemukseen perustuva näyttö ja hyväksi havaittu toimintanäyttö olivat selvästi tuntemattomampia. Kokemukseen perustuva näyttö liitettiin kuitenkin useammin näyttöön perustuvaan hoitotyöhön kuin hyväksi havaittu toimintanäyttö. Ammattiryhmittäin tarkasteltuna tulos näytön osa-alueiden osalta oli samansuuntainen. Näyttöön perustuva hoitotyö sekoitettiin yleisimmin näyttökokeeseen.</p> <p>Kehittämishaasteena näkisin edelleen jatkuvan hoitohenkilökunnan tietoisuuden lisäämisen näyttöön perustuvasta hoitotyöstä. Ammatillisen koulutuksen lisäksi keskeisenä ja merkittävänä keinona näyttöön perustuvan hoitotyön tietoisuuden lisäämiseksi näkisin työyhteisössä tapahtuvan koulutuksen. Tällöin voitaisiin varmistua siitä, että kaikki työyhteisössä työskentelevät työntekijät saavat perusvalmiudet näyttöön perustuvan hoitotyön toteuttamiseksi omassa työssään. Tärkeää niin ikään mielestäni olisi näyttöön perustuvaan hoitotyöhön motivoiva ja sitä tukeva työyhteisö ja hoitotyön johtajuus. Tämän tutkimuksen tulosten perusteella tähän on olemassa hyvät edellytykset ottaen huomioon osastonhoitajien ja apulaisosastonhoitajien tietoisuuden näyttöön perustuvasta hoitotyöstä.</p>			
Avainsanat			
näyttöön perustuva hoitotyö, hoitotyöntekijä			

Degree Programme in Nursing and Health Care		Degree Bachelor of Health Care	
Author/Authors Carissa Wahlroos			
Title Nursing Staff's Definitions of Evidence-based Nursing			
Type of Work Final Project	Date Autumn 2009	Pages 27 + 3 appendices	
<p>ABSTRACT</p> <p>The objective of this study was to describe nursing staff's conceptions of Evidence-based Nursing. This final project was part of a development project of the Helsinki Metropolia University of Applied Science and certain acute hospital wards of the city of Helsinki that aims to gather information about nursing staff's knowledge of Evidence-based Nursing and factors that promote and inhibit Evidence-based Nursing practice.</p> <p>This study was a qualitative and empirically oriented study. The data used in my study was gathered with a questionnaire which was carried out in the course of the project in February 2007. All in all, 376 questionnaires were sent, and 209 were returned. Thus 209 questionnaires were analysed in my study. The data was analysed by using the method of deductive content analysis. The analysis was based on concept definition of evidence of Leino-Kilpi and Lauri (2003).</p> <p>According to results, the Evidence-based Nursing was mostly related (65%) to the following nursing science concept: Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö (Scientific Research, own translation from Finnish into English). However, the concept of Kokemukseen perustuva näyttö (Experience-based Evidence, own translation from Finnish into English) and Hyväksi havaittu toimintanäyttö (The Best-Practise As an Evidence, own translation from Finnish into English) were clearly more unknown. Moreover, The Experience-based Evidence was more often related to the concept of Evidence-based Nursing than The Best Practice As Evidence. A comparison between some groups of health care professionals followed the same tendency. Most commonly the Evidence-Based Nursing was wrongly associated to Demonstration Examination.</p> <p>The results indicated that there was still a request for further education and development work. There was a need to widespread the concept of Evidence-based Nursing. In addition to vocational schools and universities of applied sciences, I would call for education at workplaces. This would guarantee that every health care professional had an equal opportunity to be able to use Evidence-based Nursing practise at work. Moreover, is important that the atmosphere at workplaces and the leadership would be motivating and incentive.</p>			
Keywords evidence based nursing, nursing staff			

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	NÄYTTÖÖN PERUSTUVA HOITOTYÖ	2
2.1	Näyttöön perustuva hoitotyö teoreettisena käsitteenä.....	2
2.2	Näytön osa-alueet	4
2.2.1	Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	4
2.2.2	Hyväksi havaittu toimintanäyttö.....	4
2.2.3	Kokemukseen perustuva näyttö.....	5
3	TUTKIMUKSEN TAVOITE, TARKOITUS JA TEHTÄVÄ.....	5
4	TUTKIMUKSEN METODOLOGIA.....	6
4.1	Tutkimuksen metodologiset lähtökohdat	6
4.2	Tutkimusaineisto	7
4.3	Sisällönanalyysi.....	7
4.3.1	Teorialähtöinen sisällönanalyysi	8
5	AINEISTON ANALYYSIN KULKU	10
5.1	Aineiston järjestäminen	10
5.2	Aineiston litterointi.....	14
5.3	Aineiston luokittelu	14
6	TULOKSET.....	16
6.1	Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	17
6.2	Hyväksi havaittu toimintanäyttö	18
6.3	Kokemukseen perustuva näyttö	19
6.4	Muu	20
7	POHDINTA.....	22
7.1	Tulosten tarkastelu, aiemmat tutkimukset ja johtopäätökset.....	22
7.2	Tutkimuksen luotettavuus	23
7.3	Tutkimuksen eettisyys	23
7.4	Jatkotutkimushaasteet ja kehittämishaasteet	24
	LÄHTEET	26

LIITTEET

1 JOHDANTO

Näyttöön perustuva hoitotyö on ajankohtainen asia terveydenhuollossa niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin. (Pelkonen 2003, Kylmä 2003). Näyttöön perustuvaa toimintaa painotetaan monissa valtakunnallisissa linjauksissa ja ohjelmissa, kuten mm. kansallisessa projektissa terveydenhuollon turvaamiseksi ja siihen liittyvässä valtioneuvoston periaatepäätöksessä sekä Terveys 2015 –kansanterveysohjelmassa. (Pelkonen 2003). Terveydenhuollon ja hoitotyön käytäntöä ollaan kehittämässä näyttöön perustuvaksi (Perälä 1997: 48). Näyttöön perustuva terveydenhuolto on vakiintumassa Suomessa osaksi jokapäiväistä toimintatapaa. Terveydenhuollossa ollaan ottamassa käyttöön uusia tiedon etsimisen, arvioinnin ja soveltamisen tapoja. (Mäkelä 2001: 21). Näyttöön perustuvassa toiminnassa käytetään parhaaseen ajantasaiseen tietoon perustuvia toimintatapoja ja menetelmiä. Näyttöön perustuva toiminta edistää hoidon laatua ja hoidon vaikuttavuuden arviointia. (STM Kansallinen tavoite- ja toimintaohjelma 2004-2007: 81-83). Näyttöön perustuva hoitotyö on haaste tämän päivän hoitotyön ammattilaisille. Se on ajankohtainen ja tärkeä sekä tunteita ja ajatuksia herättävä asia. Näyttöön perustuva hoitotyön on tarpeen tehdä tutuksi kaikille hoitohenkilökuntaan kuuluville. (Nurmio 1999: 1-3).

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on tuottaa tietoa, jota voidaan käyttää näyttöön perustuvan hoitotyön osaamisen kehittämisessä tähän tutkimukseen osallistuneiden Helsingin kaupungin terveyskeskuksen akuuttiosastoilla. Tutkimuksen tarkoituksena on kartoittaa tutkimukseen osallistuneiden hoitotyöntekijöiden käsityksiä näyttöön perustuvasta hoitotyöstä. Tämän tutkimuksen tutkimustehtävä on seuraava: Miten hoitotyöntekijät määrittelevät näyttöön perustuvan hoitotyön? Tämä opinnäytetyö on osa Helsingin ammattikorkeakoulun ja Helsingin kaupungin terveyskeskuksen akuuttiosastojen kehittämisprojektia, jonka tarkoituksena on selvittää hoitohenkilökunnan näyttöön perustuvaa hoitotyön osaamista sekä näyttöön perustuvan hoitotyön edistäviä ja estäviä tekijöitä (Sarajärvi 2006).

2 NÄYTTÖÖN PERUSTUVA HOITOTYÖ

Viimeisen kahdenkymmenen vuoden ajan hoitotieteellinen tutkimustoiminta on ollut runsasta, mutta tutkimustulosten hyödyntäminen käytännössä on ollut kuitenkin vähäistä. Teorian ja käytännön välillä on ollut kuilu. Näyttöön perustuva hoitotyö, tutkimustulosten hyödyntäminen hoitotyössä voidaan nähdä siltana tämän kuilun yli. (Nurmio 1999: 3; Elomaa – Mikkola 2006: 8).

Näyttöön perustuva toiminta on ollut keskeisesti esillä jo vuonna 1997 ensimmäisessä valtakunnallisessa hoitotyön kehittämissstrategiassa (Perälä 1997 teoksessa Elomaa 2005: 40). Elomaan (2003) mukaan sen tunnettuus sairaanhoitajien ja alan opiskelijoiden keskuudessa oli kuitenkin vielä vuonna 2001 heikko. (Elomaa 2005: 40). Tutkitun tiedon käyttö ja näyttöön perustuvan toiminnan tietokantojen tuntemus ja käyttö hoitotyössä on edelleen vähäistä (Elomaa – Mikkola 2006: 8).

Terveydenhuollossa näyttöön perustuvuuden voidaan katsoa alkaneen lääketieteen puolelta (evidence-based medicine), josta ovat esimerkkinä Käypä hoito –suositukset. Näyttöön perustuvasta hoitotyöstä (evidence-based nursing) on systemaattisesti alettu puhua 1990-luvulla, vaikka tutkitun tiedon käytöstä ja tutkimukseen perustuvasta hoitotyön käytännöstä on kirjoitettu huomattavasti pidempään. (Leino-Kilpi 2003: 9; Mäkelä 2001: 21-22).

Tutkimustiedon käytön tarkastelussa on siirrytty 1990-luvulla uuteen ”näyttöön perustuvan toiminnan” vaiheeseen ja alettu kehittää keinoja tilanteen parantamiseksi. Toiminnalla tarkoitetaan parhaan, ajantasaisen tiedon käyttöä terveydenhuollon päätöksenteon tukena terveyden edistämiseksi ja sairauksien ehkäisemiseksi ja hoitamiseksi. Tarkoituksena on tarjota parasta mahdollista hoitoa sitä tarvitseville. Tavoitteena on tehdä ”oikeita asioita oikeaan aikaan ja oikealla tavalla”. (Elomaa 2005: 40).

2.1 Näyttöön perustuva hoitotyö teoreettisena käsitteenä

Näyttöön perustuva hoitotyö käsitteenä ei ole käsitteenä yksiselitteinen ja se ymmärretään monin eri tavoin. Yleisesti näyttöön perustuva hoitotyö voidaan määritellä

prosessiksi, jossa tutkimustuloksia hyödynnetään hoitotyön käytännössä. (Nurmio 1999: 1-3).

Hoitotyötä käsittelevissä julkaisuissa käytetään usein termiä ”practice” samassa merkityksessä kuin ”nursing”. Näyttöön perustuva toiminta on määritelty eri tavoin määrittelijän ammatillisesta taustasta riippuen. Yleisesti näyttöön perustuva toiminta voidaan määritellä parhaan, ajantasaisen tutkimus- ym. ulkopuolisen näytön, klinisen asiantuntijuuden ja potilaan näkemysten kokoamisena, tulkintana ja integroimisena hoitoa koskevassa päätöksenteossa. (Elomaa – Mikkola 2006: 10).

Näyttöön perustuva hoitotyö tarkoittaa parhaan ajan tasalla olevan tiedon huolellista arviointia ja käyttöä yksittäisen potilaan, potilasryhmien tai koko väestön hoitoa koskevassa päätöksenteossa ja hoitotoiminnassa (Leino-Kilpi 2001: 9).

Näyttöön perustuvan hoitotyön (evidence-based nursing) perustana on näytön (evidence) käsite, jonka perusteella arvioidaan toiminnan tulos. Näyttöön sisältyy ajatus siitä, että voidaan mahdollisimman objektiivisesti todistaa ja objektiivisen arvion perusteella valita kulloinkin paras ja tuloksekkain toiminta. (Leino-Kilpi - Lauri 2003: 7).

Näyttöön perustuvan toiminnan perimmäisenä tarkoituksena on potilaan mahdollisimman hyvä hoito. Tämä edellyttää parhaan ajantasaisen tutkimus- ja/tai muun mahdollisimman luotettavaan tiedon käyttöä päätösten tukena. Tiedon saatavuus on muuttunut radikaalisti. Tutkimusnäytön hyödyntäminen edellyttää tiedon käyttäjältä osaamista. Tiedon saatavuus ei ole enää ongelma, vaan sen hallittavuus (Elomaa – Mikkola 2006: 7-10).

Näyttöön perustuva toiminta on monimutkainen ongelmanratkaisuprosessi, johon vaikuttavat sekä yksilö- että ympäristötekijät. Yksilötekijöillä tarkoitetaan hoitotyöntekijän informaatiolukutaitoa eli kykyä tunnistaa tiedon tarve ja taitoa hakea, kriittisesti arvioida ja käyttää tietoa (Assosiation of College and Research Libraries 2000 teoksessa Elomaa – Mikkola 2006: 10). Ympäristötekijöistä tärkeimpiä on johdon tuki. (Elomaa – Mikkola 2006: 10).

Näyttöön perustuvassa hoitotyössä toimintatavat ja hoitomenetelmät perustuvat tutkittuun tietoon. Päätöksenteossa otetaan aina huomioon tutkimustiedon lisäksi potilaan tilanne ja toivomukset sekä käytännössä saatu asiantuntemus. (Perälä 1997: 48).

Tässä tutkimuksessa näyttöön perustuva hoitotyö määritellään Leino-Kilven ja Laurin (2003) esittämän mallin mukaan seuraavasti: 1) tieteellinen tutkimusnäyttö, 2) hyväksi havaittu toimintanäyttö sekä 3) kokemukseen perustuva näyttö. Seuraavassa tarkastellaan edellä mainittua mallia.

2.2 Näytön osa-alueet

Leino-Kilpi ja Lauri (2003: 7) jakavat näytön kolmeen osa-alueeseen: 1) tieteellisesti havaittuun tutkimusnäyttöön, 2) hyväksi havaittuun toimintanäyttöön sekä 3) kokemukseen perustuvaan näyttöön.

2.2.1 Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö

Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö tarkoittaa tutkimuksen avulla, tieteellisin kriteerein saavutettua näyttöä jonkin toiminnan vaikuttavuudesta hoidettavan ihmisen terveyteen ja elämänlaatuun. Tieteellisesti havaitun tutkimusnäytön synonyymeina käytetään mm. tutkimusperustaista käytäntöä (research-based practise) sekä tietoperusteista käytäntöä (evidence-based practise, evidence-informed nursing). (Leino-Kilpi - Lauri 2003: 8).

2.2.2 Hyväksi havaittu toimintanäyttö

Hyväksi havaittu toimintanäyttö tarkoittaa näyttöä, joka perustuu terveydenhuollon organisaatioissa yleensä laadunarviointi- tai kehittämistarkoituksessa kerättyyn tietoon. Kyseinen tieto ei välttämättä täytä tieteellisen tutkimuksen kriteereitä vaikka onkin luonteeltaan systemaattista ja luotettavasti kerättyä. Terveydenhuoltoalan ammattilaisten konsensus-lausumat kuuluvat myös tähän näytön osa-alueeseen. (Leino-Kilpi - Lauri 2003: 8).

2.2.3 Kokemukseen perustuva näyttö

Kokemukseen perustuva näyttö tarkoittaa kahdentyyppistä asiaa. Ensimmäinen sen on alan ammattilaisten käytännön kokemuksen kautta toteamaa vaikuttavuutta. Näyttö perustuu kokemuksiin useista hoitotilanteista. Toiseksi se on potilaan kokemus siitä, että hoito on vaikuttavaa ja vastaa hänen tarpeisiinsa. Näyttö perustuu yksilöllisiin, omakohtaisiin kokemuksiin terveydestä ja sairaudesta sekä terveydenhuollon organisaatioiden palveluista. (Leino-Kilpi - Lauri 2003: 8).

3 TUTKIMUKSEN TAVOITE, TARKOITUS JA TEHTÄVÄ

Tämän tutkimuksen tavoitteena on tuottaa tietoa, jota voidaan käyttää näyttöön perustuvan hoitotyön osaamisen kehittämisessä tähän tutkimukseen osallistuneiden Helsingin kaupungin terveyskeskuksen akuuttiosastoilla. Tutkimuksen tarkoituksena on kartoittaa tutkimukseen osallistuneiden hoitotyöntekijöiden käsityksiä näyttöön perustuvasta hoitotyöstä. Tämän tutkimuksen tutkimustehtävä on seuraava:

Ø *Miten hoitotyöntekijät määrittelevät näyttöön perustuvan hoitotyön?*

Tutkimuskohde vastasi omin sanoin avoimeen kysymykseen:

Ø *Mitä ”näyttöön perustuva hoitotyö” lyhyesti määriteltynä on tai voisi olla?*

Opinnäytetyön teoreettisena viitekehyksenä käytetään Leino-Kilpi – Lauri (2003) mallia näyttöön perustuvan hoitotyön näytön osa-alueista, joita käytetään empiirisen aineiston analyysin perustana.

4 TUTKIMUKSEN METODOLOGIA

4.1 Tutkimuksen metodologiset lähtökohdat

Tutkimuksen metodologialla tarkoitetaan sääntöjä siitä, miten joitain tiettyjä välineitä, metodeja, käytetään asetetun päämäärän saavuttamiseksi. Metodologiaan liittyvät myös tutkimuksen ontologiset (olemisen tapa) ja epistemologiset (tietämisen mahdollisuus) sitoumukset. Metodologia vastaa kysymykseen siitä, onko käytetty menetelmä järkevä. Tutkimuksessa käytetyt metodit ovat puolestaan tutkimustulosten perustelu ja niiden oikeutus. Ne selittävät saatuja tutkimustuloksia. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 11).

Tämä tutkimus on luonteeltaan laadullista tutkimusta. Tuomen ja Sarajärven (2002) mukaan laadullisen tutkimuksen jako empiiriseen ja teoreettiseen tutkimukseen on ongelmallista, koska tutkimus ei voi olla teoriatonta jos sillä on tutkimuksen status. Termeillä teoria ja teoreettinen ei ole tieteellisessä kielessä yhtä kattavaa määrittystä. Teorialla voidaan tarkoittaa tutkimuksen viitekehystä, tutkimuksen teoreettista osuutta sillä perusteella, että sekä teoria että viitekehys muodostuvat käsitteistä ja niiden välisistä merkityssuhteista. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 17-18).

Teoreettisen ja empiirisen tutkimustyyppien ero liittyy ilmön tarkastelunäkökulmaan, erilaisiin analyysimuotoihin. Havaintoaineiston tarkastelu ja argumentointi eroavat empiirisessä ja teoreettisessa analyysissä. Empiirisessä analyysissä korostuvat aineiston keräämis- ja analyysimetodit. Näiden kuvailu on oleellinen osa tutkimustulosten uskottavuutta ja se antaa lukijalle mahdollisuuden arvioida tutkimusta (Tuomi - Sarajärvi 2002: 19-21).

Edellisen perusteella tämä tutkimus on luonteeltaan empiirisesti painottunutta laadullista tutkimusta, koska siinä korostuu empiirinen analyysi. Aineiston analyysi ja siinä käytetty metodi ovat tässä tutkimuksessa keskeisessä asemassa. Niiden kuvaaminen on erittäin tärkeää tutkimustulosten uskottavuuden ja luotettavuuden kannalta.

Havaintojen teoriapitoisuudella tarkoitetaan sitä, että tutkimustulokset eivät ole käytetystä havaintomenetelmästä tai käyttäjästä irrallisia. Se, millainen yksilön käsitys tutkittavasta ilmiöstä on, millaisia merkityksiä ilmiölle annetaan ja millaisia välineitä

tutkimuksessa käytetään vaikuttaa tutkimustuloksiin. Ei ole siis olemassa puhdasta objektiivista tietoa, vaan kaikki tieto on subjektiivista, koska tutkija päättää tutkimusasetelmasta oman ymmärryksensä varassa. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 19).

4.2 Tutkimusaineisto

Tässä tutkimuksessa analysoidaan yksi avoin kysymys projektin toimesta kerätystä empiirisestä aineistosta. Käytettävä empiirinen aineisto on ns. sekundaariaineistoa eli muiden keräämää aineistoa. (Hirsjärvi ym. 1997: 185).

Aineisto on kerätty kyselylomakkeella projektin toimesta huhtikuussa 2007. Lähetettyjä kyselylomakkeita oli 376 kappaletta ja palautettuja kyselylomakkeita 209 kappaletta. Tutkimukseen osallistui Helsingin terveystieteiden keskuksen akuuttisairaalan hoitohenkilökunta seuraavasti: Malmin sairaalan neljältä akuuttivuodeosastolta, Herttoniemen sairaalan kahdelta akuuttivuodeosastolta, akuuttisairaalan päivystysosastoista, jotka ovat päivystyspoliklinikat, terveystieteiden keskuksen päivystys, sisätautien poliklinikka, epidemiologinen yksikkö ja selviämishoitoasema sekä akuuttisairaalan kotisairaala. Kyselylomakkeita palautettiin 209 kappaletta. (Sarajärvi 2006). Tässä tutkimuksessa analysoitavia kyselylomakkeita oli siis 209 kappaletta.

4.3 Sisällönanalyysi

Tämän tutkimuksen aineiston analysoinnissa käytetään sisällönanalyysiä. Sisällönanalyysi on perusanalyysimenetelmä, jota voidaan käyttää kaikissa laadullisen tutkimuksen perinteissä (Tuomi - Sarajärvi 2002: 93; Latvala - Vanhanen-Nuutinen 2003: 21). Sisällönanalyysillä pyritään saamaan tutkittavasta ilmiöstä kuvaus tiivistetyssä ja yleisessä muodossa. Sisällönanalyysi on tekstianalyysiä, jossa etsitään tekstin merkityksiä. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 105-106). Laadullisen aineiston sisällönanalyysi voidaan tehdä aineistolähtöisesti, teoriaohjaavasti tai teorialähtöisesti. Aineiston analyysistä voidaan käyttää ilmausta aineistolähtöinen eli induktiivinen tai teorialähtöinen eli deduktiivinen. Sisällönanalyysillä pyritään järjestämään aineisto tiiviseen ja selkeään muotoon kadottamatta sen sisältämää informaatiota. Hajanaisesta aineistosta pyritään luomaan mielekästä, selkeää ja yhtenäistä informaatiota. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 109-110). Sisällönanalyysillä tarkoitetaan aineiston tiivistämistä siten, että tutkittavia ilmiöitä voidaan kuvailla lyhyesti ja yleistettävästi. Sisällönanalyysissä

tutkimusaineistosta erotetaan samanlaisuudet ja erilaisuudet. (Latvala - Vanhanen-Nuutinen 2003: 23).

Laadullisen analyysimuodon erot liittyvät tutkittavaa ilmiötä kuvaavan teorian ohjaavuuteen aineiston hankinnassa, analyysissä ja raportoinnissa. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 100). Laadullisen aineiston analyysi voidaan jakaa induktiiviseen ja deduktiiviseen analyysiin. Kysymys liittyy tutkimuksessa käytetyn päättelyn logiikkaan, joka voi olla joko induktiivista eli yksittäisestä yleiseen tai deduktiivista eli yleisestä yksittäiseen. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 95-97). Laadullisen tutkimuksen analyysi voidaan jakaa myös 1) aineistolähtöiseen, 2) teoriasidonnaiseen ja 3) teorialähtöiseen analyysiin. (Eskola 2001, teoksessa Ikkunoita tutkimusmetodeihin II. (toim.) Aaltola - Valli 2001: 136).

Tässä tutkimuksessa käytetään teorialähtöistä analyysitapaa, jolloin lähdetään teoriasta ja siihen palataan empirian jälkeen. (ks. Eskola 2001). Aineiston analyysin luokittelu perustuu aikaisempaan viitekehykseen - teoriaan tai käsitejärjestelmään. Aineiston analyysia ohjaa valmis, aikaisemman tiedon perusteella luotu kehys. Teorialähtöisen analyysin päättelyn logiikka yhdistetään usein deduktiiviseen päättelyyn. Tutkimuksen teoreettisessa osassa on valmiiksi hahmoteltu kategoriat, joihin aineisto suhteutetaan. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 116).

4.3.1 Teorialähtöinen sisällönanalyysi

Sisällönanalyysissä voidaan erottaa seuraavat vaiheet: 1) analyysiyksikön valinta, 2) aineistoon tutustuminen, 3) aineiston pelkistäminen, 4) aineiston luokittelu ja tulkinta sekä 5) luotettavuuden arviointi. Analyysiprosessi on erilainen riippuen siitä, perustuuko analyysi induktiiviseen vai deduktiiviseen päättelyyn. Deduktiivinen päättely perustuu loogisiin sääntöihin, pragmaattisiin sääntöihin tai malliin tarkasteltavasta asiasta. Deduktiivisessä päättelyssä lähtökohtana on teoria tai teoreettiset käsitteet, joiden ilmenemistä konkretiassa tarkastellaan. (Latvala - Vanhanen-Nuutinen 2003: 24). Tämän tutkimuksen analyysiprosessi perustuu deduktiiviseen päättelyyn.

Analyysiyksikön valinta. Analyysiyksikkö voi olla aineistoyksikkö, esimerkiksi dokumentti tai aineiston yksikkö, esimerkiksi sana tai lause. Analyysiyksikön määrittäminen ennen analyysiprosessin aloittamista on olennainen tehtävä sekä aineisto että teorialähtöisessä analyysissä. Määrittelyn ratkaisee aineiston laatu ja tutkimustehtävä. Tavallisimmin käytetty analyysiyksikkö on aineiston yksikkö: sana, lause, lauseen osa, ajatuskokonaisuus tai sanayhdistelmä. (Latvala - Vanhanen-Nuutinen 2003: 25). Tässä analyysiyksikkö on ajatuskokonaisuus, jotka vastaajat ovat omin samoin kirjoittaneet.

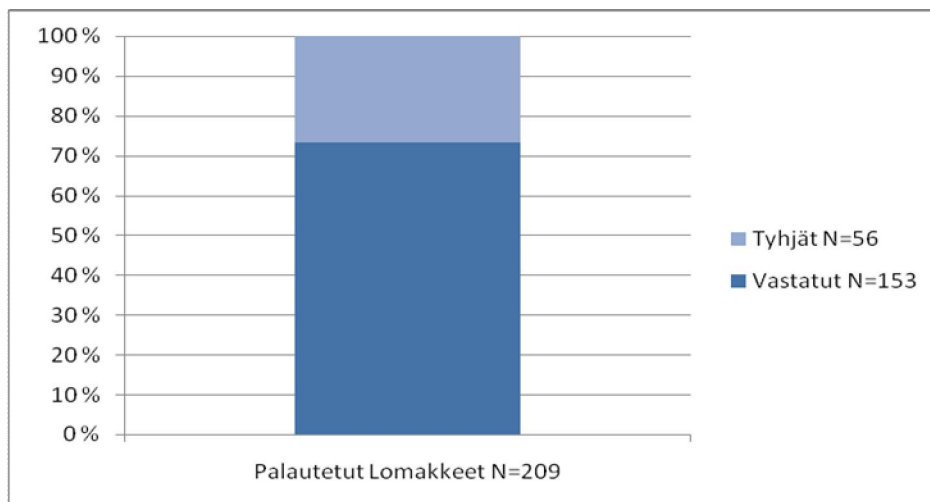
Teorialähtöinen sisällönanalyysi aloitetaan analyysirungon muodostamisella. Analyysirunko voi olla strukturoitu, jolloin se ohjaa hyvin tarkasti analyysiä. Tällöin aineistosta kerätään vain niitä asioita, jotka runkoon sopivat. Jos analyysirunko on väljä, sen sisälle muodostetaan luokituksia ja kategorioita induktiivisen sisällönanalyysin periaatteita noudattaen. Aineistosta poimitaan asiat, jotka kuuluvat analyysirunkoon sekä myös ne asiat, jotka jäävät sen ulkopuolelle. Ulkopuolelle jääneistä asioista muodostetaan uusia luokkia induktiivisen sisällönanalyysin periaatteita noudattaen. Teorialähtöisessä sisällönanalyysissä aineiston pelkistäminen ja luokittelu toteutetaan etsimällä aineistosta systemaattisesti analyysirungon mukaisia ilmauksia. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 116; Latvala - Vanhanen-Nuutinen 2003: 30-33). Tässä työssä analyysirunko perustuu Leino-Kilven ja Laurin (2003) jaotteluun näyttöön perustuvan hoitotyön osa-alueista, joita käytetään empiirisen aineiston analyysin perustana.

Teorialähtöisessä analyysissä päättelyn logiikka yhdistetään usein deduktiiviseen päättelyyn. Tutkimuksen teoreettisessa osassa on hahmotettu valmiiksi kategoriat, joihin aineisto suhteutetaan. Teorialähtöisessä analyysissä ilmiöstä jo tiedetty sanelee, miten aineiston hankinta järjestetään ja miten tutkittava ilmiö käsitteenä määritellään. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 100). Aineiston analyysin luokittelu perustuu aikaisempaan viitekehykseen, joka voi olla teoria tai käsitejärjestelmä. Tällöin analyysiä ohjaa jokin teema tai käsitekartta. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 116).

5 AINEISTON ANALYYSIN KULKU

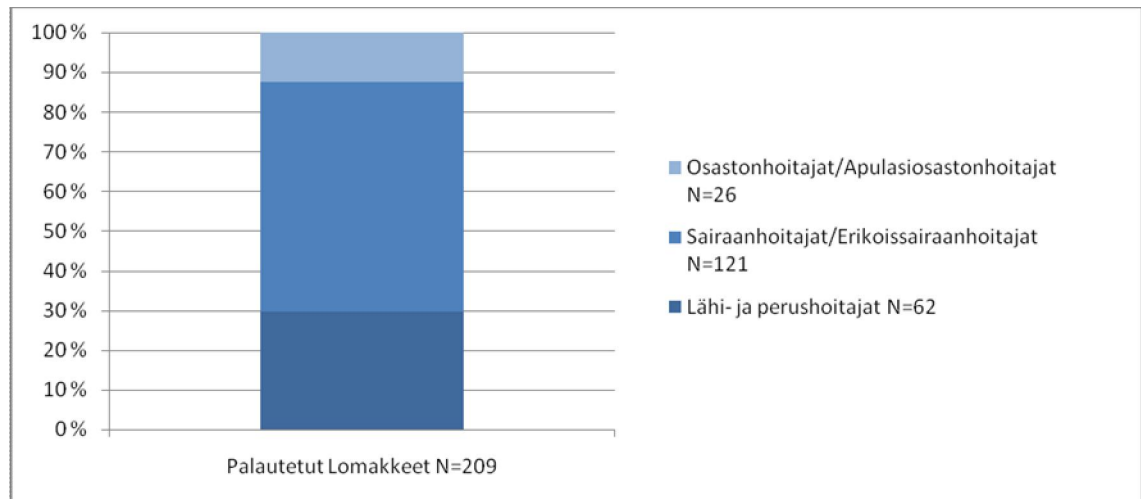
5.1 Aineiston järjestäminen

Aloitin aineiston analyysin järjestämällä aineiston käymällä läpi jokaisen kyselylomakkeen ja erottamalla tutkimuskysymykseen vastanneet ja siihen ei vastanneet lomakkeet toisistaan. Palautettuja kyselylomakkeita oli 209 kappaletta. Tutkimuskysymykseen vastanneita oli 153 kpl ja tyhjiä vastauksia oli 56 kpl eli 73% kyselylomakkeen palauttaneista oli vastannut kysymykseen ja loput 27% oli jättänyt vastaamatta kysymykseen. (Ks. kuvio 1.)



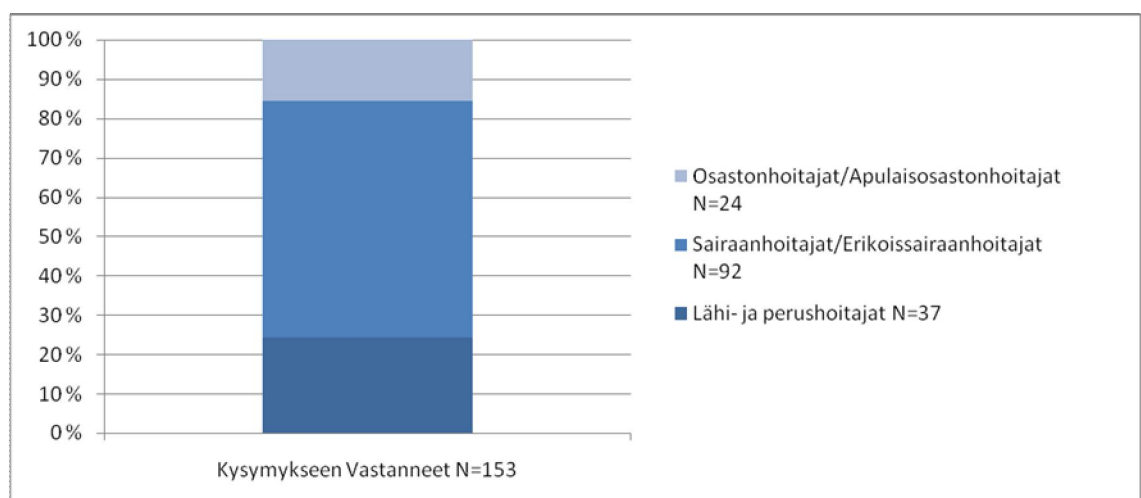
KUVIO 1. Tutkimuskysymykseen vastanneiden ja ei vastanneiden osuus kaikista palautetuista kyselylomakkeista.

Seuraavaksi tarkastelin miten kyselylomakkeen palauttaneet eli sekä tutkimuskysymykseen vastanneet että ei-vastanneet yhteensä jakaantuivat ammattiryhmittäin, jotka muodostuvat seuraavista ryhmistä 1) osastonhoitajat ja apulaisosastonhoitajat, 2) sairaanhoitajat ja erikoissairaanhoitajat sekä 3) lähi- ja perushoitajat. Kyselylomakkeen palauttaneet (N=209) jakaantuivat ammattiryhmittäin seuraavasti: osastonhoitajista/apulaisosastonhoitajista kyselylomakkeen palautti 26 informanttia eli 12% kaikista lomakkeen palauttaneista, sairaan- ja erikoissairaanhoitajista lomakkeen palautti 121 informanttia eli 58% kaikista lomakkeen palauttaneista sekä lähi- ja perushoitajista lomakkeen palautti 62 informanttia eli 30% kaikista lomakkeen palauttaneista. (Ks. kuvio 2.)



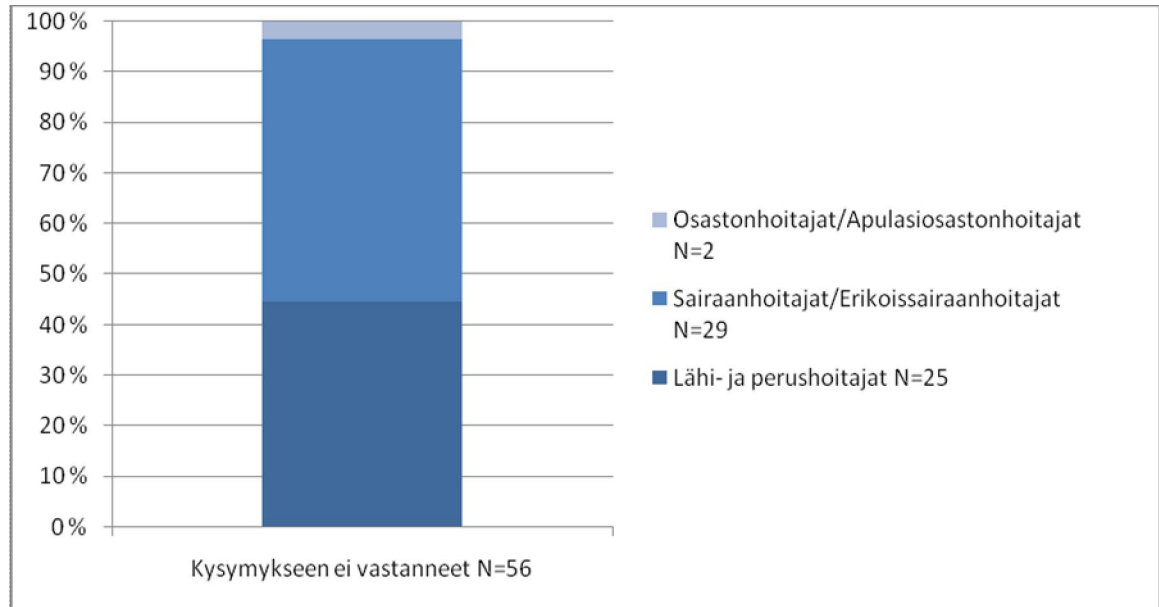
KUVIO 2. Kyselylomakkeen palauttaneet ammattiryhmittäin.

Seuraavaksi tarkastelin miten kyselylomakkeen palauttaneet ja tutkimuskysymykseen vastanneet jakaantuivat eri ammattiryhmittäin. Tutkimuskysymykseen vastanneet (N=153) jakaantuivat ammattiryhmittäin seuraavasti: osastonhoitajista ja apulaisosastonhoitajista tutkimuskysymykseen oli vastannut 24 informanttia eli 98% kaikista lomakkeen paluttaneista kyseisessä ammattiryhmässä. Sairaanhoitajista ja erikoissairaanhoitajista tutkimuskysymykseen oli vastannut 92 informanttia eli 76% kaikista lomakkeen paluttaneista kyseisessä ammattiryhmässä. Lähi- ja perushoitajista kysymykseen oli vastannut 37 informanttia eli 60% kaikista lomakkeen paluttaneista kyseisessä ammattiryhmässä. (Ks. kuvio 3.)



KUVIO 3. Tutkimuskysymykseen vastanneet ammattiryhmittäin.

Seuraavaksi tarkastelin, miten tutkimuskysymykseen ei-vastanneet (N=56) jakaantuivat ammattiryhmittäin. Osastonhoitajista ja apulaisosastonhoitajista 2 informanttia ei ollut vastannut kysymykseen. Sairaanhoitajista ja erikoissairaanhoitajista 29 informanttia ei ollut vastannut tutkimuskysymykseen. Lähi- ja perushoitajista 25 informanttia ei ollut vastannut tutkimuskysymykseen. (Ks. kuvio 4.)



KUVIO 4. Kysymykseen ei vastanneet ammattiryhmittäin.

Seuraavaksi tarkastelin tutkimuskysymykseen vastanneiden ja ei-vastanneiden osuutta kaikista kyselylomakkeen palauttaneista kunkin ammattiryhmän sisällä. Kyselylomakkeen palautti 26 informanttia osastonhoitajien ja apulaisosastonhoitajien ammattiryhmästä. Tutkimuskysymykseen vastasi 24 informanttia (92%) ja 2 informanttia (8%) ei ollut vastannut kysymykseen. (Ks. kuvio 5.)



KUVIO 5. Tutkimuskysymykseen vastanneiden ja ei-vastanneiden osuus kaikista kyselylomakkeen palauttaneista osastonhoitajien ja apulaisosastohoitajien ammattiryhmässä.

Sairaanhoitajista ja erikoissairaanhoitajista kyselylomakkeen palautti 121 informanttia. Tutkimuskysymykseen oli vastannut 92 informanttia (76%) ja 29 (24%) ei ollut vastannut tutkimuskysymykseen. (Ks. kuvio 6.)



KUVIO 6. Tutkimuskysymykseen vastanneiden osuus sairaanhoitajien ja erikoissairaanhoitajien ammattiryhmässä.

Lähi- ja perushoitajista kyselylomakkeen palautti 62 informanttia. Tutkimuskysymykseen vastasi 37 informanttia (60%) ja 25 informanttia (40%) ei ollut vastannut tutkimuskysymykseen. (Ks. kuvio 7.)



KUVIO 7. Tutkimuskysymykseen vastanneiden osuus lähi- ja perushoitajien ammattiryhmässä.

5.2 Aineiston litterointi

Edellä esitetyn aineiston järjestämisen jälkeen aloitin alkuperäisilmausten litteroinnin edellä mainittuun kolmeen ammattiryhmään jaoteltuna. Tämän jälkeen muodostin analyysitaulukon, johon sijoitin kaikki alkuperäisilmaukset edelleen ammattiryhmittäin eroteltuna.

5.3 Aineiston luokittelu

Kyngäksen ja Vanhasen (1999) mukaan analyysin tekninen vaihe lähtee liikkeelle aineiston alkuperäisilmausten pelkistämisestä. Tämän jälkeen pelkistetyt ilmaisut ryhmitellään yhtäläisten ilmaisujen joukoiksi. Samaa tarkoittavat ilmaisut yhdistetään samaan kategoriaan / luokkaan ja annetaan sille sisältöä kuvaava nimi. Kategorioiden muodostaminen on analyysin kriittinen vaihe, sillä tutkija päättää tulkintansa mukaan, millä perusteella eri ilmaisut kuuluvat samaan tai eri kategoriaan. Analyysiä jatketaan

yhdistämällä samansisältöisiä alakategorioita toisiinsa ja muodostamalla niistä yläkategorioita, joille annetaan niiden sisältöä kuvaavat nimet. Lopulta kaikki yläkategoriat yhdistetään yhdeksi kaikkia kuvaavaksi kategoriaksi. Alakategorioiden, yläkategorioiden ja yhdistävän kategorian avulla vastataan tutkimusongelmiin. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 102-103). Luokittelu, teemoittelu ja tyypittely ymmärretään usein varsinaiseksi analyysiksi/analyysitekniikaksi. Tärkeä kysymys tässä vaiheessa on se, hakeeko aineistosta samanlaisuutta vai erilaisuutta. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 95).

Sijoitettuani kaikki alkuperäisilmaukset analyysitaulukkoon ammattiryhmittäin eroteltuna aloitin alkuperäisilmausten pelkistämisen, jota varten muodostin analyysitaulukkoon oman sarakkeen. Pelkistetyistä ilmauksista jatkoin edelleen analyysiä muodostamalla niistä alaluokkia, jota varten muodostin jälleen uuden sarakkeen analyysitaulukkoon. Tämän jälkeen sidoin muodostamani alaluokat yläluokkiin, joita varten muodostin vielä uuden sarakkeen analyysitaulukkoon.

Deduktiivisessa sisällönanalyysissä kategoriat määritellään aikaisemman tiedon perusteella ja niihin etsitään aineistosta sisältöjä niitä kuvaavista lausumista. Aineiston analyysiä ohjaa valmis, aikaisemman tiedon perusteella muodostettu teoria/käsitejärjestelmä. (ks. Tuomi – Sarajärvi 2009: 115).

Tässä työssä analyysin yläluokat muodostuvat Leino-Kilven ja Laurin (2003) luokittelemasta kolmesta näytön osa-alueesta, joita ovat:

1. Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö
2. Hyväksi havaitu tutkimusnäyttö
3. Kokemukseen perustuva näyttö

Näiden lisäksi muodostin vielä yläluokan muu, johon sijoitin kaikki ne ilmaukset, jotka eivät sopeet mihinkään edellämainituista luokista. Saatuaani analyysitaulukon valmiiksi järjestin vielä syntyneet luokat järjestykseen siten, että samanlaiset vastaukset ovat peräkkäin kuitenkin säilyttäen ammattiryhmittäisen luokituksen. Tämän jälkeen merkitsin vielä eri yläluokat eri väreillä erottaakseni ne selvemmin.

6 TULOKSET

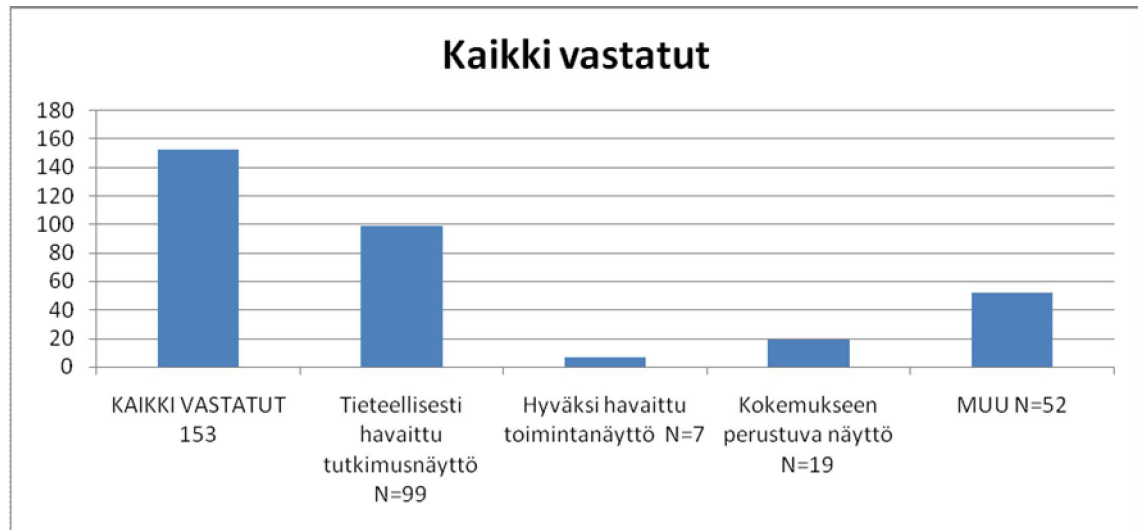
Tämän tutkimusaineiston analyysin perusteella voidaan todeta, että näyttöön perustuva hoitotyö ymmärretään ensisijaisesti tieteellisesti havaittuun tutkimusnäyttöön perustuvaksi. Kaikista vastaajista (N=153) 99 informanttia eli 65 % vastaajista liittyvät näyttöön perustuvan hoitotyön tieteellisesti havaittuun tutkimusnäyttöön. Kaksi muuta näyttöön perustuvan hoitotyön näytön osa-aluetta olivat selvästi tuntemattomampia vastaajille. Vain 19 informanttia eli 12% viittasi kokemukseen perustuvaan näyttöön ja vielä harvemmin eli vain 7 informanttia eli 5% viittasi hyväksi havaittuun toimintanäyttöön.

Kaikki näytön kolme osa-aluetta oli mainittu koko aineistossa vain 4 informantin (3%) vastauksessa. Vastaajat olivat ammattiryhmistä osaston- ja apulaisosastonhoitajat sekä sairaan- ja erikoissairaanhoidajat.

146. ”Se on yhdistelmä tutkittua tietoa, hyväksi havaittua toimintaa sekä kokemuksen kautta hankittua tietoa.”

153. ”Np-hoitotyössä työntekijä tekee potilasta koskevat ratkaisunsa siten, että ratkaisut pohjautuvat tutkittuun tietoon, toimivaan ja hyväksi todettuun käytäntöön sekä työntekijän omaan kokemukseen. Siinä huomioidaan myös potilaan omat toiveet ja odotukset.”

Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö yhdistettynä hyväksi havaittuun toimintanäyttöön vastauksia oli 2 (1%). Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö yhdistettynä kokemukseen perustuvaan näyttöön vastauksia oli 14 (9%). Ryhmään muut luokiteltuja vastauksia oli 52 eli 34% vastauksista. (Ks. kuvio 8.) Ryhmän muut vastanneista erottui yhdeksi selväksi vastauskokonaisuudeksi viittaus hoitotyön osaamisen näytön antamiseen, johon viittasi 15 informanttia eli 29% ryhmän muut vastaajista.



KUVIO 8. Näytön osa-alueet - kaikkien vastanneiden jakaantuma.

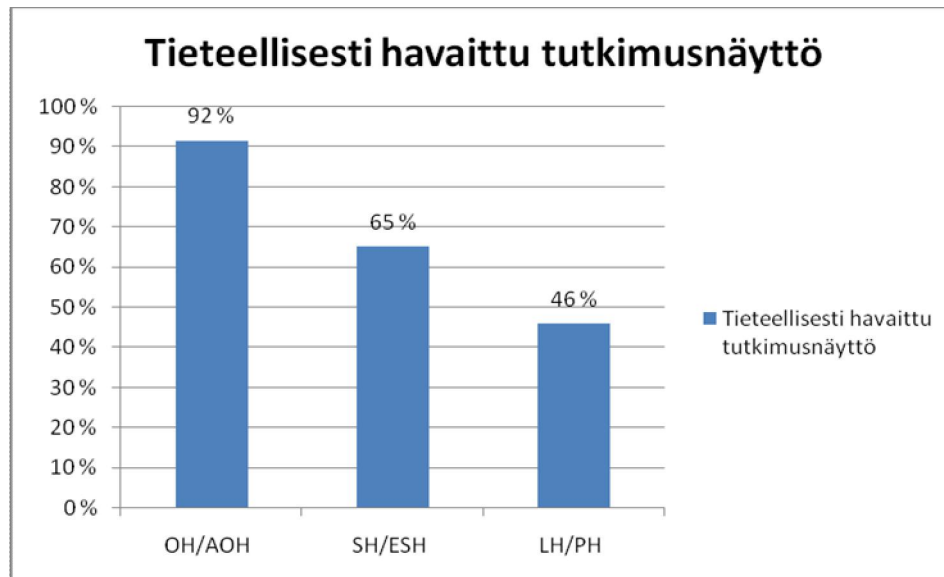
6.1 Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö

Kuten jo edellä todettiin tämän tutkimusaineiston analyysin perusteella näyttöön perustuva hoitotyö ymmärretään ensisijaisesti tieteellisesti havaittuun tutkimusnäyttöön perustuvaksi. Kaikista vastaajista (N=153) 99 informanttia eli noin 65 % vastaajista liittivät näyttöön perustuvan hoitotyön tieteellisesti havaittuun tutkimusnäyttöön.

109. ”Näyttöön perustuva hoitotyö perustuu tutkittuun tietoon”

33. Hoitotyötä, joka perustuu tutkittuun tietoon. Tieto on ajankohtaista ja tutkimuksen taustat ovat luotettavat.”

Ammattiryhmittäin tarkasteltuna tieteellisesti havaittuun tutkimusnäyttöön vastauksissaan viittasivat selvästi eniten osastonhoitajat ja apulaisosastonhoitajat (OH/AOH), joita oli 92% tutkimuskysymykseen vastanneista. Sairaanhoitajista ja erikoissairaanhoitajista (SH/ESH) tähän viittasi 65% tutkimuskysymykseen vastanneista. Lähi- ja perushoitajien (LH/PH) ryhmässä eniten vastauksia tuli luokkaan muut. Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö oli kuitenkin näytön osa-alueista myös tässä ryhmässä eniten viittauksia saanut luokka ja siihen viittasi 46% tutkimuskysymykseen vastanneista. (Ks. kuvio 9.)

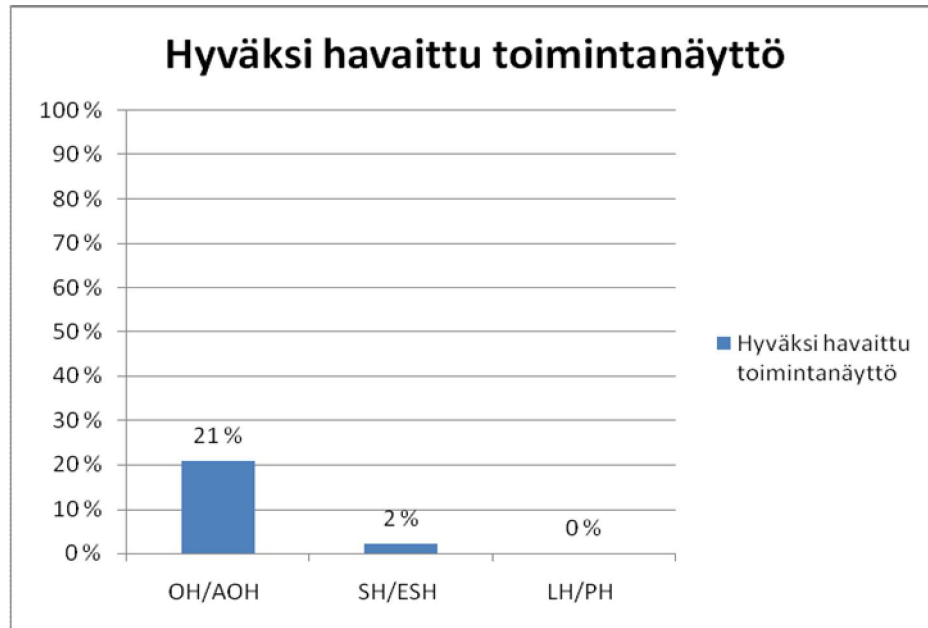


KUVIO 9. Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö.

6.2 Hyväksi havaittu toimintanäyttö

Hyväksi havaittu toimintanäyttö oli kaikissa ammattiryhmissä selvästi vähiten viittauksia saanut näytön osa-alue. Osaston- ja apulaisosastonhoitajista (OH/AOH) tähän luokkaan viittasi 21% vastaajista, sairaan- ja erikoissairaanhoitajista (SH/ESH) 2% vastaajista. Lähi- ja perushoitajien (LH/PH) ryhmässä hyväksi havaittuun toimintanäyttöön ei viitannut yksikään informantti.(Ks. kuvio 10.)

123. ”Hyviä käytäntöjä tehdään näkyväksi. Ne on jollain tavoin mitattu ja kirjallisesti ilmaistu.”

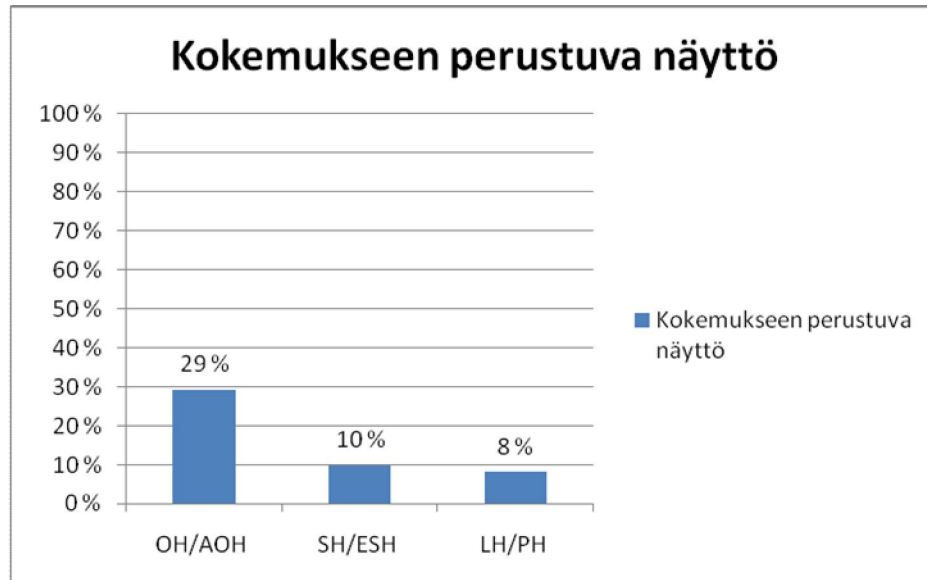


KUVIO 10. Hyväksi havaittu toimintanäyttö.

6.3 Kokemukseen perustuva näyttö

Kokemukseen perustuva näyttö oli näytön osa-alueista toiseksi eniten viittauksia saanut luokka kaikissa ammattiryhmissä. Osaston- ja apulaisosastonhoitajista (OH/AOH) tähän luokkaan viittasi 29% vastaajista, sairaan- ja erikoissairaanhoitajista (SH/ESH) 10% ja lähi- ja perushoitajista (LH/PH) 8% vastaajista. (Ks. kuvio 11.)

194. ”Osaa hoitaa potilasta kokonaisvaltaisesti, ottaen huomioon potilaan tarpeet ja potilaan mukaan päätöksentekoon.”



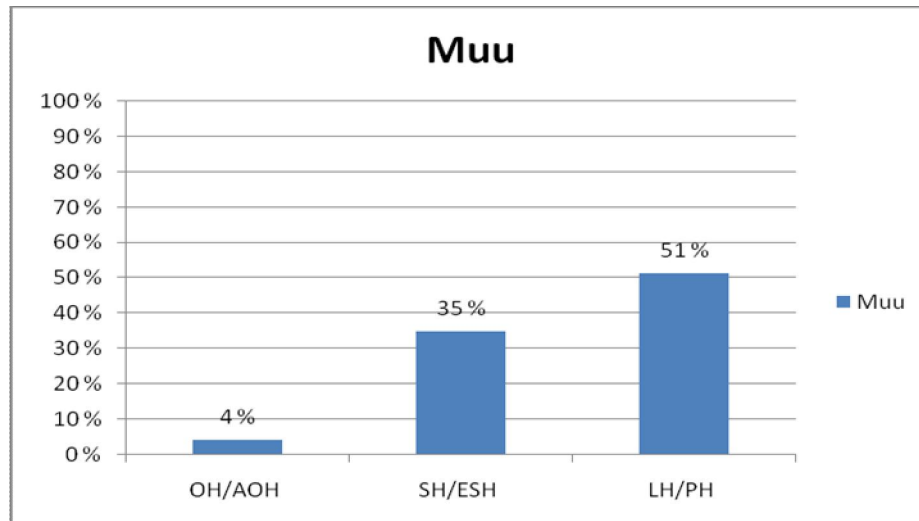
KUVIO 11. Kokemukseen perustuva näyttö.

6.4 Muu

Analyysiluokka muu sisälsi siis kaikki ne vastaukset, jotka eivät sopineet näytön osaluokkien perusteella muodostettuihin luokkiin. Eniten viittauksia tämä luokka sai lähi- ja perushoitajien (LH/PH) ammattiryhmästä, joiden vastauksista yli puolet (51%) luokiteltiin kuuluvaksi analyysiluokkaan muu. Yhdeksi selväksi viittaukseksi tässä analyysiluokassa nousi hoitotyön osaamisnäytön antaminen, johon viitattiin lähes puolessa (47%) tämän analyysiluokan vastauksissa. Sairaan- ja erikoissairaanhoitajien (SH/ESH) ammattiryhmästä 35% vastauksista luokiteltiin tähän analyysiluokkaan. Myös tässä ammattiryhmässä 19%:ssa tämän analyysiluokan vastauksissa viitattiin hoitotyön osaamisnäytön antamiseen. Osaston- ja apulaisosastonhoitajista (OH/AOH) vain yksi vastaus luokiteltiin analyysiluokkaan muu. (Ks. kuvio 12.)

71. ”Opiskelija suorittaa valvotuissa oloissa hoitotyön työnäytteen osaamisensa näytöksi.”

4. ”Objektiivisesti arvioidaan näytönantajan ammatilliset taidot. Ei enää varsinainenohjaus- /opetustilanne, vaan kuinka ”valmis” hoitaja toimii.”



Kuvio 12. Analyysiluokkaan muu luokitellut vastaukset ammattiryhmittäin.

7 POHDINTA

7.1 Tulosten tarkastelu, aiemmat tutkimukset ja johtopäätökset

Yhteenvedona tämän tutkimuksen tutkimustulosten perusteella voidaan todeta, että suurin osa vastaajista määritteli näyttöön perustuvan hoitotyön perustuvan ensisijaisesti tieteellisen tutkimustiedon käyttöön. Kokemukseen perustuva näyttö ja hyväksi havaittu toimintanäyttö olivat selvästi tuntemattomampia vastaajille. Kokemukseen perustuva näyttö oli kuitenkin liitettiin näyttöön perustuvaan hoitotyöhön useammin kuin hyväksi havaittu toimintanäyttö. Lisäksi vastausten perusteella voidaan todeta, että yhtenä selvänä ja useamman kerran esilletulleena ilmiönä oli näyttöön perustuva hoitotyön käsittäminen virheellisesti hoitotyön osaamisen näyttökokeeksi.

Kaikissa ammattiryhmissä vastaukset noudattivat näytön osa-alueittain samanlaista jakaantumaa. Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö oli eniten edustettuna, sitten kokemukseen perustuva näyttö ja viimeisenä tuntemattomimpana osa-alueena oli hyväksi havaittu toimintanäyttö. Ammattiryhmittäin tarkasteltuna voidaan todeta, että osaston- ja apulaisosastonhoitajilla oli kaikilla osa-alueilla selvästi selkein ja kattavin käsitys näyttöön perustuvasta hoitotyöstä. Edelleen sairaan- ja erikoissairaanhoitajien ammattiryhmällä oli selkeämpi ja kattavampi näkemys kuin lähi- ja perushoitajien ammattiryhmässä. Analyysiluokassa muu tendenssi oli päinvastainen. Tähän luokkaan tuli eniten vastauksia lähi- ja perushoitajilta, sitten sairaan- ja erikoissairaanhoitajilta ja vain yksi vastaus osaston- ja apulaisosastonhoitajien ryhmästä.

Tutkimustulokseni ovat osittain samansuuntaiset Suvilaakson (2008) perusterveydenhuollon terveyden- ja sairaanhoitajille tekemän tutkimuksen kanssa. Suvilaakson tutkimustulosten mukaan noin puolet käsitteen määritelleistä tiesi näyttöön perustuvan hoitotyön perustuvan tutkimuksiin. Vain harvat tiesivät käsitteeseen kuuluvan lisäksi kliinisen asiantuntemuksen ja potilaan näkökulman. Noin kolmanneksella vastaajista oli virheellinen käsitys näyttöön perustuvasta hoitotyöstä. Käsite oli sekoitettu yleisimmin hoitotyön näyttökokeeseen. (Suvilaakso 2008, 49).

7.2 Tutkimuksen luotettavuus

Laadullisen tutkimuksen luotettavuuskysymyksen liittyvät tutkijaan, aineiston laatuun, analyysiin ja tulosten esittämiseen. Sisällönanalyysin haasteena on se, miten tutkija onnistuu pelkistämään aineistonsa siten, että se kuvaa mahdollisimman luotettavasti tutkittavaa ilmiötä. Sisällönanalyysin luotettavuuden kannalta on tärkeää osoittaa aineiston ja tulosten välinen yhteys. (Latvala - Vanhanen-Nuutinen 2003: 36-37).

Laadullisen tutkimuksen luotettavuuden arvioinnista ei ole mitään yksiselitteisiä ohjeita. Laadullista tutkimusta arvioidaan kokonaisuutena. Tärkeää on tutkimuksen sisäinen johdonmukaisuus (koherenssi). Tutkijan tulee antaa riittävästi tietoa siitä, miten tutkimus on tehty, jotta tutkimustuloksia voidaan arvioida. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 135-138).

Laadullinen tutkimus edustaa naturalistista paradigmaa, jonka mukaan todellisuus on monitasoinen ja subjektiivinen. Todellisuus muodostuu ihmisten luomista merkityksistä. Laadullinen tutkimus korostaa paremminkin subjektiivisuutta, eikä objektiivisuutta *de facto*. (Tuomi - Sarajärvi 2002: 147-148).

Luotettavuuden arviomiseksi olen pyrkinyt johdonmukaisella tavalla esittämään sekä kuvaamaan tarkasti sitä, miten työ on tehty. Ensinnäkin olen pyrkinyt mahdollisimman tarkasti kuvaamaan tutkimuksen kohteen ja tutkimuksen informantit. Lisäksi olen pyrkinyt kuvaamaan mahdollisimman tarkasti työni kulun. Todettakoon, että analysoimani aineisto on muiden toimesta kerättyä ns. sekundääriaineistoa, joten en ole pystynyt vaikuttamaan siihen liittyviin luotettavuuden arviointiin liittyviin kysymyksiin. Olen kuitenkin kuvannut aineiston mahdollisimman kattavasti. On kuitenkin huomioitava, kuten Tuomi ja Sarajärvi (2002) toteavat, että laadullinen tutkimus korostaa subjektiivisuutta. Näin ollen myös tähän analyysiin vaikuttaa analysoijan subjektiivisuus. Lisäksi huomioitavaa on, että tutkimustulokseni eivät ole yleistettävissä, vaan koskevat ainostaan kyseessä ollutta tutkimuskohdetta.

7.3 Tutkimuksen eettisyys

Eettisen tarkastelun yksi ulottuvuus on ”hyvä tutkimus”. Tutkimuksen sisäistä johdonmukaisuutta voidaan pitää yhtenä merkittävänä hyvän tutkimuksen kriteerinä

kuten Tuomi ja Sarajärvi (2009: 127) kirjoittavat. Toisena lisävaatimuksena edellämainitut esittävät ”eettisen kestävyuden”, jolla he viittaavat tutkimuksen laatuun – siihen, että tutkimussuunnitelma on laadukas, valittu tutkimusasetelma on sopiva ja raportointi on tehty hyvin (Tuomi ja Sarajärvi (2009: 127)). Tässä työssä olen pyrkinyt mahdollisimman suureen johdonmukaisuuteen koko tutkimuksen rakenteen kuin analysoinnin sekä tutkimusraportin kirjoittamisessa.

Tutkimuksen luotettavuuden lisäämiseksi olen työssäni pyrkinyt mahdollisimman tarkkaan kuvaukseen tutkittavasta kohteesta sekä tutkimuksen ja analyysin toteuttamisesta. Olen ottanut myös alkuperäisilmauksia tekstiin sekä esitän liitteenä analyysitaulukon analyysini luotettavuuden lisäämiseksi. Kaikki tutkimuksen informantit ovat kuitenkin nimettömiä, joten tällä perusteella yksittäistä informanttia ei voida tässä esitetyn kuvauksen perusteella tunnistaa. Työssäni olen pyrkinyt noudattamaan hyvän tieteellisen käytännön periaatteita, kuten rehellisyyttä, huolellisuutta sekä tarkkaavaisuutta. (Ks. Suomen Akatemian tutkimuseettiset ohjeet 2008; Tuomi – Sarajärvi 2009: 133).

7.4 Jatkotutkimushaasteet ja kehittämishaasteet

Kehittämishaasteena näkisin ennen kaikkea edelleen jatkuvan hoitohenkilökunnan tietoisuuden lisäämisen näyttöön perustuvasta hoitotyöstä. Suvilaakson (2008) tutkimuksen mukaan terveyden- ja sairaanhoitajien tietoisuus näyttöön perustuvasta hoitotyöstä on lisääntynyt aikaisempiin tutkimuksiin verrattuna. Tämän kehityssuunnan varmistamiseksi avainasemassa mielestäni on edelleen jo ammatillisen koulutuksen yhteydessä näyttöön perustuvaan hoitotyöhön perehdyttäminen ja siihen liittyvän tietoisuuden ja valmiuksien lisääminen. Tutkimustulosteni perusteella voisi olettaa, että perusasteen ammatillisessa koulutuksessa tähän voisi kiinnittää nykyistä enemmän huomiota. Oletettavaa on, että nykyään kaikissa koulutusasteissa on nostettu esille näyttöön perustuvan hoitotyön käsite ja siihen liittyvien valmiuksien kehittämisen. On kuitenkin huomioitava, että tutkimuksessani ei ole huomioitu vastaajien valmistumisvuotta. Tämän vuoksi mielenkiintoista olisi tutkia, vaikuttaako ja miten valmistumisajankohta vaikuttaa tietoisuuteen näyttöön perustuvasta hoitotyöstä sekä valmiuksiin toimia sen mukaisesti. Edellä mainitun seikan vuoksi ammatillisen koulutuksen lisäksi eräänä keskeisenä ja merkittävänä keinona näyttöön perustuvan hoitotyön tietoisuuden lisäämiseksi näkisin työyhteisössä tapahtuvan koulutuksen.

Tällöin voitaisiin varmistua siitä, että kaikki työyhteisössä työskentelevät työntekijät saavat perusvalmiudet näyttöön perustuvan hoitotyön toteuttamiseksi omassa työssään. Tärkeää niin ikään mielestäni olisi näyttöön perustuvaan hoitotyöhön motivoiva ja sitä tukeva työyhteisö ja hoitotyön johtajuus. Tämän tutkimuksen perusteella tähän on olemassa hyvät edellytykset ottaen huomioon osastonhoitajien ja apulaisosastonhoitajien tietoisuuden näyttöön perustuvasta hoitotyöstä.

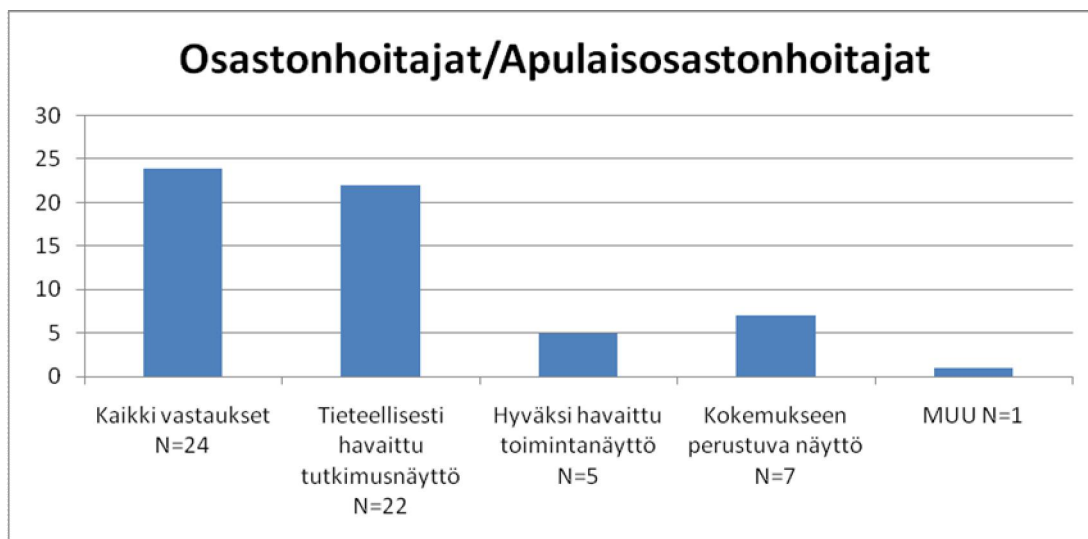
LÄHTEET

- Elomaa, L. 2005: Näyttöön perustuva hoitotyö strategisena valintana. Teoksessa Lind, K. – Saarikoski, M. – Koivuniemi S. (toim.): Tutkien terveyttä 2005. Turun ammattikorkeakoulun raportteja 35. Turku: Turun ammattikorkeakoulu.
- Elomaa, L. – Mikkola, H. 2006: Näytön jäljillä – tiedonhaku näyttöön perustuvassa hoitotyössä. Turun ammattikorkeakoulun oppimateriaaleja 12. Turku: Turun ammattikorkeakoulu.
- Eskola, J. 2001: Laadullisen tutkimuksen juhannustaiat. Laadullisen aineiston analyysi vaihe vaiheelta. Teoksessa Aaltola –Valli (toim.): Ikkunoita tutkimusmetodeihin II. Jyväskylä: Gummerus Oy.
- Hirsjärvi, S. – Remes, P. – Sajavaara, P. 2002: Tutki ja kirjoita. Vantaa: Tummavuoren kirjapaino Oy.
- Kylmä, J. 2003: Millaista näyttöä saamme laadullisista tutkimuksista? Teoksessa Hallila L. (toim.): Näytön paikka. Tutkimustiedon hyödyntäminen hoitotyössä. Helsinki: Sairaanhoidon tutkimuslaitos.
- Latvala, E. - Vanhanen-Nuutinen, L. 2003: Laadullisen hoitotieteellisen tutkimuksen perusprosessi: sisällönanalyysi. Teoksessa Janhonen S. - Nikkonen M. (toim.): Laadulliset tutkimusmenetelmät hoitotieteessä. Helsinki: WSOY.
- Leino-Kilpi, H. 2001: Näyttöön perustuva hoitotyö: onko sitä? Teoksessa Voutilainen, P. - Leino-Kilpi, H. - Mikkola, T. – Peipponen, A. (toimituskunta): Hoitotyön vuosikirja 2001. Näyttöön perustuva hoitotyö. Helsinki: Tammi.
- Leino-Kilpi, H. – Lauri, S. 2003: Näyttöön perustuvan hoitotyön lähtökohdat. Teoksessa Lauri, S. (toim.). Näyttöön perustuva hoitotyö. Helsinki: WSOY.
- Lind, K. – Saarikoski, M. – Koivuniemi, S. (toim.) 2005: Tutkien terveyttä. Turun ammattikorkeakoulun raportteja 35. Turku: Turun ammattikorkeakoulu.
- Mäkelä, M. 2001: Näyttöön perustuva terveydenhuolto Suomessa. Teoksessa Voutilainen, P. - Leino-Kilpi, H. - Mikkola T. - Peipponen A. (toimituskunta): Hoitotyön vuosikirja 2001. Näyttöön perustuva hoitotyö. Helsinki: Tammi.
- Nurmio, E. 1999: Näyttöön perustuva hoitotyö vai tutkimustulosten hyödyntäminen hoitotyössä? Sarja B: Selvityksiä 5/1999. Helsinki: Tehy ry.
- Pelkonen, M. 2003: Lukijalle. Teoksessa Hallila, L. (toim.): Näytön paikka. Tutkimustiedon hyödyntäminen hoitotyössä. Helsinki: Sairaanhoidon tutkimuslaitos.
- Perälä, M-L. (toim.). 1997: Hoitotyön suunta. Strategia laatuun ja tuloksellisuuteen. Helsinki: STAKES.

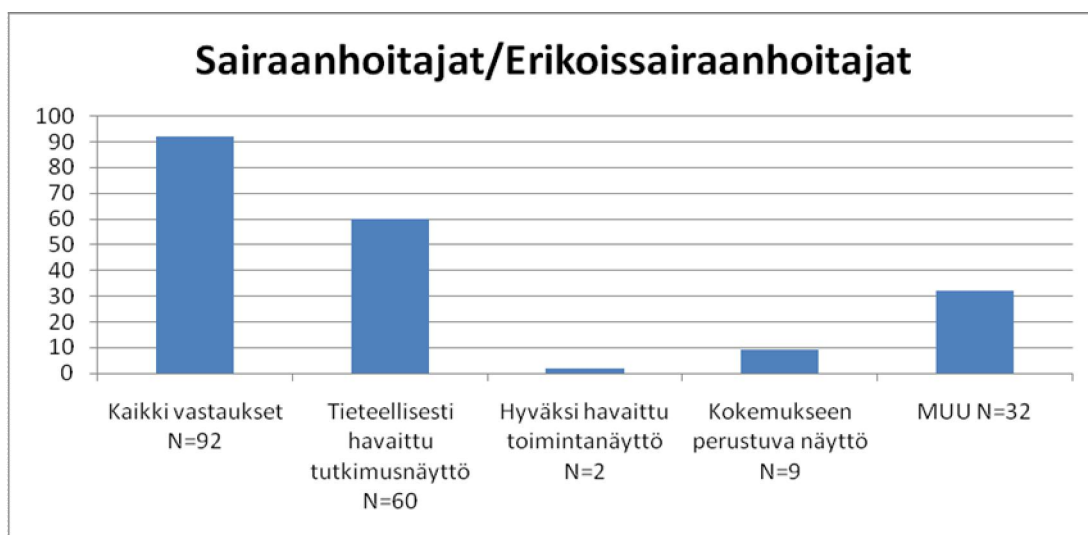
- Sarajärvi, A. 2006: Näpe. Projektisuunnitelma. 2006-2009. Näyttöön perustuvan hoitotyön osaamisen vahvistaminen työelämässä. Helsingin kaupungin terveyskeskuksen akuuttiosastojen ja Helsingin ammattikorkeakoulu Stadian kehittämisprojekti. Helsinki: Helsingin ammattikorkeakoulu Stadia.
- Suvilaakso, M. 2008: Näyttöön perustuva hoitotyö perusterveydenhuollossa. Kyselytutkimus terveyden- ja sairaanhoitajille. Pro gradu –tutkielma. Yhteiskuntatieteiden tiedekunta. Hoitotieteen laitos. Kuopion yliopisto.
- Terveyttä ja hyvinvointia näyttöön perustuvalla hoitotyöllä. Kansallinen tavoite- ja toimintaohjelma 2004-2007. Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2003:18. Helsinki: Sosiaali- ja terveysministeriö.
- Tuomi, J. – Sarajärvi, A. 2002: Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.
- Tuomi, J. – Sarajärvi, A. 2009: Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.

	Palautetut lomakkeet		Kysymykseen vastanneet		Ei vastatut	
	kpl	%	kpl	%	kpl	%
Osastonhoitajat/ Apulaisos.hoitajat	26	12 %	24	92%	2	8 %
Sairaanhoitajat/erikois- sairaanhoitajat	121	58 %	92	76%	29	24%
Lähihoitajat/perushoitajat	62	30 %	37	60 %	25	40 %
Yhteensä	209		153		56	

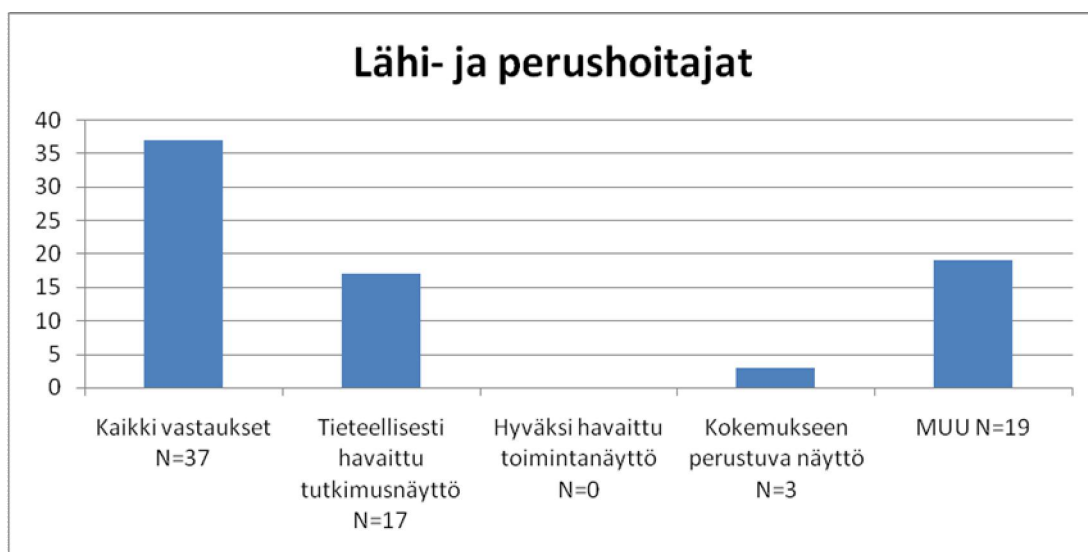
TAULUKKO 1. Kyselyn palauttaneet ja tutkimuskysymykseen vastanneet ammattiryhmittäin.



KUVIO 13. Näytön osa-alueet - osaston- ja apulaisosastonhoitajien jakaantuma.



KUVIO 14. Näytön osa-alueet - sairaan- ja erikoissairaanhoitajien jakaantuma.



KUVIO 15. Näytön osa-alueet - lähi- ja perushoitajien jakaantuma.

OSASTONHOITAJAT /APULAIOSASTONHOITAJAT

YLÄLUOKKA	ALKUPERÄINEN ILMAUS	PELKISTETTY ILMAUS	ALALUOKKA
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	7. Tutkitun ja vaikuttaviksi todettujen hoitomuotojen käyttöä omassa työssä	tutkitun hoitomuodon käyttö	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	74. tieteellisellä tutkimuksella hankittu hoitotyön malli	tieteellisellä tutkimuksella hankittu malli	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	25. Tutkimustuloksiin pohjautuvaa käytäntöön sovellettua tiedon käyttöä hoitotyössä	tutkimustiedon käyttö	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	195. Luotettavaan objektiiviseen tutkimustietoon perustuvaa hoitotyöhön liittyvää sovelletusta, päätöksentekoa Varsinkin hoitotyön käytänteiden muutoksien yhteydessä tulisi selvittää asiaan liittyvää tutkimusta	tutkimustietoon perustuvaa hoitotyöhön liittyvää sovelletusta, päätöksentekoa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	179. Perustuu tutkittuun tietoon, käytännön työtä tehden	perustuu tutkittuun tietoon	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	134. tutkittuun tietoon perustuvaa tietoa, jota hyödynnetään hoitotyössä päivittäin ja hoitotyön kehittämisessä	tutkittuun tietoon perustuvaa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	173. Teoriatiedon käyttäminen hoitotyössä ja jakson päätyttyä omatoim. työskentely joka arvioidaan	teoriatiedon käyttäminen	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	125. Hoitotyön tutkitut, tieteelliset tulokset otetaan käyttöön arkielämässä	tutkitut, tieteelliset tulokset	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	109. Näyttöön perustuva hoitotyö perustuu tutkittuun tietoon	perustuu tutkittuun tietoon	Tutkittu tieto

Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	89. - parasta ajan tasalla olevaa tietoa käytetään hoidossa - tieto on tieteellisesti tutkittua – tutkimuksen kautta tuotettua → viedään käytäntöön parantamaan/kehittämään pot. hoitoa	tieto on tieteellisesti tutkittua	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	79. – Tutkittua tietoa hyödynnetään käytännön hoitotyössä. - Haetaan tietoa eri terveysalan tietokannoista	tutkittua tietoa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	68. Tutkittuun tietoon perustuvaa hoitotyön toteuttamista ja kehittämistä	tutkittuun tietoon perustuvaa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	196. Tutkittuun tietoon perustuvaa, käytännössä toteuttamis kelpoista, parantaa hoidon laatua merkittävästi.	tutkittuun tietoon perustuvaa	Tutkittu tieto
Hyväksi havaittu toimintänäyttö	123. Hyviä käytäntöjä tehdään näkyväksi Ne on jollain tavoin mitattu ja kirjallisesti ilmaistu	hyviä käytäntöjä	Hyvät käytänteet
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö Hyväksi havaittu toimintänäyttö	164. hoitotiet. tutkimuksella hyväksi havaittuja hoito menetelmiä hyödynnetään käytäntöön, (jos potilasaines vastaa tutk.ai?) käytännössä * hyviksi havaittuja toistuvasti hoitokeinoja käytetään hoidon perustana	hoitotieteellinen tutkimus käytännössä hyviksi havaittuja hoitokeinoja	Tutkittu tieto Hyväksi havaittu toiminta
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö Hyväksi havaittu toimintänäyttö	15. Hoitotyötä tutkivien tutkimusten, väitösten, hyödyntäminen käytännön työssä, hyviksi havaittujen käytänteiden perustellen juurruttaminen hyväksi toiminnaksi niin etteivät ne ole vain mutuntumaa hakuammuntana, valmiutta etsiä hyviä käytänteitä	tutkimusten hyödyntäminen hyviksi havaittujen käytänteiden juurruttaminen	Tutkittu tieto Hyväksi havaittu toiminta

Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	150. Tutkittuun tietoon perustuvia valintoja hoitotyön arjessa. Mitä tieteellisemmästä ja vahvemmassa tiedosta on kyse, sen parempi, mutta myös ”oma kokeellinen” tieto on näyttöön perustuvaa	tutkittu, tieteellinen tieto oma kokeellinen tieto	Tutkittu tieto Ammatillinen kokemus
Kokemukseen perustuva näyttö			
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	209. Tutkittuun tietoon ; kokemukseen ja –käytäntöön perustuva hoitot.	tutkittuun tietoon, kokemukseen ja käytäntöön perustuva	Tutkittu tieto Ammatillinen kokemus
Kokemukseen perustuva näyttö			
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	161. Perustuu hyväksi todettuun tutkittuun tietoon, ottaa huomioon pot. tarpeet ja käytössä olevat resurssit, hoitotyöntekijän kokemuksen tuoma asiantuntijuus ohjaa.	hyväksi todettu tutkittu tieto, potilaan tarpeet, hoitotyöntekijän kokemus	Tutkittu tieto Potilaan kokemus Ammatillinen kokemus
Kokemukseen perustuva näyttö			
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	135. Jokin hoitotyön toimintamalli havaitaan hyväksi ja otetaan käyttöön. Se voi perustua hoitajan tai potilaan kokemukseen. Tutkitaan tieteellisesti ja levitetään laajaan käyttöön	hoitajan tai potilaan kokemukseen perustuva toimintamalli tieteellisesti tutkittu toimintamalli	Ammatillinen kokemus Potilaan kokemus Tutkittu tieto
Kokemukseen perustuva näyttö			
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	163. Näytt. perust. hoitotyöhön kuuluu ammatillinen, kliininen osaaminen (mm. hiljaisen tiedon käyttö) vahvistettuna tutkimuksiin perustuvilla tiedoilla. Myös potilaan oma näkemys tilanteesta on tärkeä. Eli eril. keinot, joilla saadaan oikea hoito oikeaan aikaan, oikealla tavalla	ammatillinen osaaminen, hiljainen tieto, potilaan näkemys tutkimuksiin perustuva tieto	Ammatillinen kokemus Potilaan kokemus Tutkittu tieto

<p>Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö</p> <p>Hyväksi havaittu toimintanäyttö</p> <p>Kokemukseen perustuva näyttö</p>	<p>52. kokemus ja teoria / tutkittu tieto ”liitetään” yhteen ja saadaan yhtenäiset suositukset hoitotyön eri osa-alueiden toteutukseen. Potilailta saatu kokemuksellinen tieto on myös osa tätä prosessia.</p>	<p>kokemus ja teoria / tutkittu tieto, yhtenäiset suositukset, potilailta saatu kokemuksellinen tieto</p>	<p>Ammatillinen kokemus</p> <p>Tutkittu tieto</p> <p>Hyvät käytänteet</p> <p>Potilaiden kokemus</p>
<p>Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö</p> <p>Hyväksi havaittu toimintanäyttö</p> <p>Kokemukseen perustuva näyttö</p>	<p>146. Se on yhdistelmä tutkittua tietoa, hyväksi havaittua toimintaa ja kokemuksen kautta hankittua tietoa.</p>	<p>tutkittua tietoa, hyväksi havaittua toimintaa ja kokemuksen kautta hankittua tietoa</p>	<p>Tutkittu tieto</p> <p>Hyväksi havaittu toiminta</p> <p>Kokemus</p>
<p>MUU</p>	<p>122. Kartottaa hoitajan tavasta tehdä potilaan kokonaihoitoa</p>	<p>MUU</p>	<p>MUU</p>

SAIRAANHOITAJAT/ERIKOISSAIRAANHOITAJAT

YLÄLUOKKA	ALKUPERÄINEN ILMAUS	PELKISTETTY ILMAUS	ALALUOKKA
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	2. Tutkimustiedon käyttämistä ja soveltamista jokapäiväiseen työhön	tutkimustiedon käyttämistä ja soveltamista	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	174. – teoriaa käytäntöön	teoriaa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	208. Hoitotyön perustana tieteelliseen tutkimukseen perustuva näyttöhoidon tehokkuudesta, ei ”mutu”	tieteelliseen tutkimukseen perustuva	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	8. Näyttöön perustava hoitotyö voi pohjautua vain tutkittuun tietoon.	tutkittuun tietoon pohjautuva	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	9. tutkimustuloksiin perustuva	tutkimustuloksiin perustuva	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	69. Toteuttamamme hoitotyötä ja siihen liittyvää päätöksentekoa ohjaa tutkittuun tietoon perustuva sen hetkinen tietämys	tutkittuun tietoon perustuva sen hetkinen tietämys	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	12. Hoitotyössä hyödynnetään tutkimukseen perustuvaa tietoa.	tutkimukseen perustuvaa tietoa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	13. Tutkittuun tietoon perustuvaa hoitotyötä	tutkittuun tietoon perustuvaa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	206. Tutkitun tiedon ja tutkittujen hoitokäytäntöjen käyttöä omassa työssä.	tutkitun tiedon ja tutkittujen hoitokäytäntöjen käyttöä	Tutkittu tieto

Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	16. Tutkitun tiedon käyttö – hoitotyön pitäisi perustua siihen.	tutkitun tiedon käyttö	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	18. Tutkittua tietoa ja tutkimuksia luotettavin lähtein	tutkittua tietoa ja tutkimuksia luotettavin lähtein	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	20. Tutkitun tiedon käyttöä hoitotyössä.	tutkitun tiedon käyttöä	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	21. voi perustella toimintaansa tieteellisen tutkimukseen perustuen. – Miksi tekee niinkuin tekee	perustella toimintaansa tieteellisen tutkimukseen perustuen	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	22. Tutkitun teorian tiedon käyttöä käytännön työssä	tutkitun teorian tiedon käyttöä	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	96. Hoitotyötä tehdään niin että näytetään / todistetaan että osataan tehdä sitä. Se on laadukasta ja tutkittua	laadukasta ja tutkittua	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	24. Tieteelliseen tutkimukseen perustuvaa	tieteelliseen tutkimukseen perustuvaa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	27. Tutkitun tiedon käyttöä käytännön hoitotyössä	tutkitun tiedon käyttöä	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	28. Tutkitun hoidon soveltamista käytäntöön	tutkitun hoidon soveltamista	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	33. Hoitotyötä, joka perustuu tutkittuun tietoon. Tieto on ajankohtaista ja tutkimuksen taustat ovat luotettavat.	perustuu tutkittuun tietoon	Tutkittu tieto

Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	37. Työelämässä käytettyjen menetelmien ”tutkiminen”. Etsitään tietoa menetelmien hyvistä ja ehkä huonoista puolista, tehdään tutkimus. Näin saadaan aikaan uusi hoitotyön malli, jota voidaan käyttää työelämässä	menetelmien ”tutkiminen”, etsitään tietoa menetelmien hyvistä ja ehkä huonoista puolista, tehdään tutkimus	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	42. Tutkittu tieto yhdistetään käytännön työhön	tutkittu tieto	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	43. Tekeminen perustetaan tutkitusti osoitettuun tietoon	tutkitusti osoitettu tieto	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	50. Ei hoideta potilaita tietyllä tavalla vain siksi että on aina hoidettu niin vaan hoitotapa perustuu tutkittuun tietoon. (omin sanoin)	hoitotapa perustuu tutkittuun tietoon	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	53. käytettävät menetelmät & toteutettu hoito perustuu tutkittuun tietoon. lääketieteellinen tutkimus hoitotieteellistä huomattavasti tärkeämpää.	hoito perustuu tutkittuun tietoon	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	59. Sitä että hoitotyön tulee perustua tutkimukseen.	hoitotyön tulee perustua tutkimukseen	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	60. Toimintatapa juontuu tutkitusti todistetusta vaikuttavasta menettelystä ja voi muuttua uudesta tiedosta	tutkitusti todistetusta vaikuttavasta menettelystä ja voi muuttua uudesta tiedosta	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	63. Tutkitun tiedon käyttöä hoitotyössä	tutkitun tiedon käyttöä	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	64. Tutkittuun tietoon perustuvaa. Paras / tuorein tutkimustieto yhdistettynä käytännön hoitotyöhön. Oman työn ”taustalla oleva” teoriapohja.	tutkittuun tietoon perustuvaa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	75. hoitotoimissa käytetyt ”hyväksytyt” mittarit hoitotyössä ja kirjaamisessa / sen toteutuksessa. esim <i>Braden?</i> , VAS yms. Perustuu tutkittuun tietoon.	Perustuu tutkittuun tietoon	Tutkittu tieto

Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	76. Hoitotyötä missä käytetään tutkimuksia vahvistamaan / tukemaan työtä	käytetään tutkimuksia	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	88. hoitokäytännöt pohjautuvat tutkittuun tietoon	tutkittu tieto	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	92. Tutkittuun tietoon perustuvaa hoitotyötä	tutkittuun tietoon perustuvaa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	100. ”Tutkittu tieto on käytännöllisintä tietoa”→laadukas hoitotyö perustuu tutkittuun tietoon	tutkittu tieto	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	102. Hoitotyön menetelmiä, tietoa tai käytänteitä joiden pohjana on tutkittua tietoa.	tutkittua tietoa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	111. Tutkittua tietoa jota käytetään hoitotyössä.	tutkittua tietoa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	119. Tutkitun tiedon käyttöä hoitotyön eri osa-alueissa. Oman työn analysointia ja arviointia peilaten ja reflektoiden teoriaan ja käytännön yhteennivoutuvuutta	tutkitun tiedon käyttöä	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	121. Hoitotoiminta, hoitotyö toteutuu tutkitun tiedon mukaisesti. Hyödynnetään tutkimustuloksia, ne ohjeena	hoitotyö toteutuu tutkitun tiedon mukaisesti, hyödynnetään tutkimustuloksia	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	124. tutkitun tiedon perusteella tapahtuvaa hoitotyötä	tutkitun tiedon perusteella tapahtuvaa	Tutkittu tieto

Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	129. Tutkittua ja testattua tietoa, jota sovelletaan päivittäiseen hoitotyöhön	tutkittua ja testattua tietoa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	147. Hoitotyön toimenpiteet perustuvat tutkittuun tietoon. Siirrytään käyttämään hoitotyön toimenpiteitä, joiden teho, merkitys on todistettu erilaisilla tutkimuksilla. Hoitotyöntekijä itse aktiivisesti käyttää päivittäisessä työskentelyssään hoitotieteellistä tietoa.	tutkittu tieto, hoitotieteellinen tieto	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	154. Hoitotyön tulee perustua tutkittuun tietoon. Sh on osattava perustella omaa toimintaansa johonkin tietoon eli tutkittuun tietoon ja faktoihin	hoitotyön tulee perustua tutkittuun tietoon	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	155. Tutkitun tiedon käyttämistä / soveltamista käytäntöön	Tutkitun tiedon käyttämistä	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	158. Hoitajan toiminta perustuu tutkittuun tietoon, hän on siitä tietoinen ja pystyy perustelemaan toimintansa	toiminta perustuu tutkittuun tietoon	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	159. Tieteellisesti hyväksytyn tiedon siirtäminen käytännön hoitotyöhön	tieteellisesti hyväksytty tieto	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	160. Tutkittuun tietoon perustuva hoitotyö	Tutkittuun tietoon perustuva	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	166. Hoitomenetelmät tutkittuja ja niiden vaikuttavuus varmennettu.	hoitomenetelmät tutkittuja	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	181. Tutkitun tiedon käyttäminen käytännössä.	Tutkitun tiedon käyttäminen	Tutkittu tieto

Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	191. Tutkittuun tietoon perustuen johdetaan käytäntöön hoitotyön toimintamalli / menetelmä.	tutkittuun tietoon perustuen	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	193. Tutkittua tietoa hoitotyöstä / menetelmistä	tutkittua tietoa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	199. Käytetään tutkittua tietoja hyväksi käytännön hoitotyössä.	Käytetään tutkittua tietoja hyväksi	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	202. Entinen ns. ”mutu tuntu” on perusteltu hoitotieteen / hoitotyön tutkimuksin. Tutkittuun tietoon pohjautuvaa käytännön hoitoytötä ja sen muuttamista / kehittämistä tutkitun tiedon turvin.	tutkittuun tietoon pohjautuvaa käytännön hoitoytötä ja sen muuttamista / kehittämistä tutkitun tiedon turvin	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö Kokemukseen perustuva näyttö	93. Tutkitun, opitun tiedon käyttöä ammatillisella kokemuksella hoitotyössä	Tutkitun, opitun tiedon käyttöä ammatillisella kokemuksella hoitotyössä	Tutkittu tieto Ammatillinen kokemus
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö Kokemukseen perustuva näyttö	136. en tiedä, mutta arvelen → käytäntö ja tutkittu tieto ohjaa työtäni arjessa.	käytäntö ja tutkittu tieto	Tutkittu tieto Kokemus
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö Kokemukseen perustuva näyttö	137. Perustuu tutkittuun tietoon. On tutkimustuloksia joita hyödyntää omassa työssä. Teoriat pohjautuvat aina tutkittuun tietoon. Samoin osa käytännöstä hoitotyössä.	perustuu tutkittuun tietoon, samoin osa käytännöstä hoitotyössä	Tutkittu tieto Kokemus

<p>Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö</p> <p>Kokemukseen perustuva näyttö</p>	<p>140. Näyttöön perustuvassa hoitotyössä pyritään kehittämään ammattihenkilöstön tietotaitoja niin, että heidän asiakkaat/potilaansa hyötyisivät siitä. Henk.kunnan tietotaitoja tulee parantaa tehtyjen tutkimusten, tietojen soveltamisen, hiljaisen tiedon ja ammatillisen keskustelun kautta. Henkilöstön tietotaito yhdistyisi; se paranisi ja olisi jatkuvaa, kehittyisi edelleen.</p>	<p>tehdyt tutkimukset, tietojen soveltaminen, hiljainen tieto ja ammatillisen keskustelu</p>	<p>Tutkittu tieto</p> <p>Kokemus</p>
<p>Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö</p> <p>Kokemukseen perustuva näyttö</p>	<p>168. Tieteellisesti tutkittua tietoa hoitotyöstä, johon yhdistettynä käytännön ammattitaito, resurssit ja potilaan tilanne</p>	<p>tieteellisesti tutkittua tietoa, käytännön ammattitaito</p>	<p>Tutkittu tieto</p> <p>Ammatillinen kokemus</p>
<p>Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö</p> <p>Kokemukseen perustuva näyttö</p>	<p>171. tutkittuun tietoon / käytännössä toimiviin keinoihin perustuvaa toimintaa joka voidaan perustella ja on tehokasta</p>	<p>tutkittuun tietoon / käytännössä toimiviin keinoihin perustuvaa toimintaa</p>	<p>Tutkittu tieto</p> <p>Ammatillinen kokemus</p>
<p>Kokemukseen perustuva näyttö</p> <p>Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö</p>	<p>11. Sen = näytön avulla voi perustella ratkaisujaan hoitotyön toteutuksessa. Näyttö voi olla laajaan kokemukseen perustuvaa (vaikuttava hoito) tai tutkimuksella todettua.</p>	<p>kokemukseen perustuvaa tai tutkimuksella todettua</p>	<p>Kokemus</p> <p>Tutkittu tieto</p>

<p>Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö</p> <p>Hyväksi havaittu toimintanäyttö</p> <p>Kokemukseen perustuva näyttö</p>	<p>70. Tutkittuun tietoon perustuvaa hoitotyötä, myös organisaation sisältä saatua (jo aiemmin hyväksi havaittua tietoa) Käytännön kokemuksen tuomaa osaamista ja siitä oppimisen kautta hyödynnettyä tietoa/taitoa.</p>	<p>tutkittuun tietoon perustuvaa, hyväksi havaittua tietoa, käytännön kokemuksen tuomaa osaamista</p>	<p>Tutkittu tieto</p> <p>Hyvät käytänteet</p> <p>Kokemus</p>
<p>Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö</p> <p>Hyväksi havaittu toimintanäyttö</p> <p>Kokemukseen perustuva näyttö</p>	<p>153. Np-hoitotyössä työntekijä tekee potilasta koskevat ratkaisunsa siten, että ratkaisut pohjautuvat tutkittuun tietoon, toimivaan ja hyväksi todettuun käytäntöön sekä työntekijän omaan kokemukseen. Siinä huomioidaan myös potilaan omat toiveet ja odotukset.</p>	<p>tutkittuun tietoon, toimivaan ja hyväksi todettuun käytäntöön sekä työntekijän omaan kokemukseen, huomioidaan myös potilaan omat toiveet ja odotukset</p>	<p>Tutkittu tieto</p> <p>Hyvät käytänteet</p> <p>Ammatillinen kokemus</p> <p>Potilaan kokemus</p>
<p>MUU</p>	<p>95. Ajantasalla olevan tiedon käyttö hoitomenetelmissä, myös asiakas osall. hoidon ja hoitotyön suunnitteluun.</p>		<p>MUU</p>
<p>MUU</p>	<p>99. Hoitaja pystyy kertomaan / tuottamaan suullisesti tai kirjallisesti tekemänsä työtehtävän eli osaa / pystyy kuvaamaan hoitotoiminnon prosessin ja suorittamaan ja analysoimaan sen.</p>	<p>MUU</p>	<p>MUU</p>
<p>MUU</p>	<p>104. – Tiettyyn konkreettiseen ”malliin?” nojaava, tuloksellinen hoitotyö</p>	<p>MUU</p>	<p>MUU</p>
<p>MUU</p>	<p>106. tutkitun <i>tuloksiin</i> ja niiden pohjalta</p>	<p>MUU</p>	<p>MUU</p>
<p>MUU</p>	<p>116. Hoitotyön tavoitteiden toteutuminen potilaan yksilöllisistä lähtökohdista sos. + terv.ministeriön ohjelmaan perustuen.</p>	<p>MUU</p>	<p>MUU</p>
<p>MUU</p>	<p>118. tutkimuksiin osallistumista, mahdollisesti tulosten luku</p>	<p>MUU</p>	<p>MUU</p>

MUU > Näyttö	133. Työpaikalla hoitotyön ammattilaisen suorittamaa näyttöä hoitotyön alueella, näytön vastaanottaja arvioi sen sekä voi koululaitoksesta olla arvioija	näyttöä	MUU
MUU> Näyttö	138. ammattitaidon todentamista / teorian ja kädentaidon näyttöä	näyttöä	MUU
MUU	143. Hoitotyön osaamista, vahvistamista	MUU	MUU
MUU	151. Oman ammatillisen osaamisen ”julkituomista” omassa työssä.	MUU	MUU
MUU	152. ajantasaista, tiivistettyä tiedon harkittua systemaattista käyttöä asiakkaan hoidossa	MUU	MUU
MUU	170. Opiskelija tekee hoitotyötä ohjaajan valvoessa tehtävää viimeisellä viikolla.	MUU	MUU
MUU> Näyttö	172. pitää näyttää käytännössä näytön vastaanottajalle osaamisensa	näytön	MUU
MUU	177. Jokainen osoittaa tieto-taitonsa arviointikomitealle	MUU	MUU
MUU	178. MM. Työtä tekemällä oppimista, tiedon hyväksikäyttöä hoitotyössä	MUU	MUU
MUU	183. Intensiivistä kokonaisvaltaista pot. tarpeista lähtevää hoitotyötä, jossa virheiden mahdollisuus on minimoitu mm. hyvä kielen osaaminen tärkeää, että hoidon jatkuvuus taataan <i>hoitolinjalla sovitusti</i> .	MUU	MUU
MUU	184. Evidence based nursing	MUU	MUU
MUU	185. · käytännön työtä enemmän · paljon vähemmän kursseja ja <i>koulua</i> · omatoimista opiskelua enemmän	MUU	MUU

MUU	187. Seurataan säännöllisesti yhteisesti sovituin tavoin hoitamisen tarpeellisuutta, asianmukaisuutta ja toimivuutta jokaisen pot. kohdalla. Kehitetään pot. hoitoa saatujen tulosten perusteella.	MUU	MUU
MUU	190. Ajantasalla olevan tiedon arviointia ja käyttöä hoitotyössä ja siihen liittyvässä päätöksenteossa. Tietoa hyödynnetään systemaattisesti hoitomenetelmiä valittaessa.	MUU	MUU
MUU> Näyttö	55. Hoitaja joka on käytyt koulutuksen ”näyttöön perustuvasta hoitotyöstä” <i>niin?</i> ottaa vastaan opiskelijan ns. näytön eli miten hallitsee jonkin tietyn toimenpiteen! PS.Tarkoituksena korkeatasoinen hoitotyön ammattilainen!	näytön	MUU
MUU	36. Selvittää hoitajien osaaminen, kehittää uusi malli hoitotyöhön joka tukee hoitajien työtä.	MUU	MUU
MUU	23. Näyttöön perustuva hoitotyö on hoitotyötä jota tehdään perustuen parhaan ajantasaisen tiedon harkittuun ja systemaattiseen käyttöön potilaan hoidossa	MUU	
MUU	203. Osaat hoitaa potilasta kokonaisvaltaisesti. (psykkinen- ja fyysinen) Osaat konsultoida tarvittaessa lääkäriä.	MUU	MUU
MUU	17. Mitataan työaika, tehokkuutta, ilmoitetaan työtehtävät. Tämä tilastoidaan (joka minuutti jota käytin työsuoritukseen) ja arvioidaan näin työtä.	MUU	MUU
MUU	14. Laadukasta hoitotyötä kustannuksia halliten.	MUU	MUU
MUU	5. Hoitotyön osaamisen tarkastelua eri näkökulmista.	MUU	MUU
MUU> Näyttö	65. Osaaminen ositetaan näytöllä esim. kun delegoidaan lupa esim. lääkejakoon, katetrointiin, iv-lupa jne.	näytöllä	MUU
MUU	66. Luotu laatuksiteerit ja seurattu miten ne toteutuu	MUU	MUU

MUU> Näyttö	71. Opiskelija suorittaa valvotuissa oloissa hoitotyön työnäytteen osaamisensa näytöksi	työnäytteen	MUU
MUU	80. – hoitotyön kehittäminen – keinot hoidon laadun – parantaa vaikuttaminen	MUU	MUU
MUU	86. Ammatillisuusmittari	MUU	MUU

PERUS- JA LÄHIHOITAJAT

YLÄKATEGORIA	ALKUPERÄISILMAUS	PELKISTETTY ILMAUS	ALAKATEGORIA
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	6. Ei kyllä aavistustakaan. Tajusin sitten myöhemmin, että taitaa tarkoittaa ”tutkittuun tietoon perustuvaa hoitotyötä”	tutkittuun tietoon perustuvaa hoitotyötä	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	34. Tutkittuun tietoon perustuvaa hoitotyötä.	tutkittuun tietoon perustuvaa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	62. Koulutukseen ja tutkimukseen perustuvaa hoitotyötä.	tutkimukseen perustuvaa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	77. Hoitotyötä, joka perustuu tutkittuun tietoon. Päätökset perustuvat sen hetkisiin menetelmiin, joista on olemaasa parhaat (tutkimuksissa todettu) näytöt.	perustuu tutkittuun tietoon, päätökset perustuvat sen hetkisiin menetelmiin, joista on olemaasa parhaat (tutkimuksissa todettu) näytöt	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	94. Tutkittuun tietoon perustuvaa hoitoa	tutkittuun tietoon perustuvaa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	103. tutkittuun tietoon perustuvia hoitotoimenpiteitä / -menetelmiä	tutkittuun tietoon perustuvia	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	108. Tutkittuun tietoon perustuvaa	Tutkittuun tietoon perustuvaa	Tutkittu tieto

Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	112. Teoriatiedon soveltamista käytännön työhön, esim. ”näyttökokeet” aikuis- tai oppisopimuskoulutuksessa. lähihoitajilla: osaamisen arvioinnissa yleensä. Tutkittuun tietoon perustuva hoitotyö	Tutkittuun tietoon perustuva	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	126. Tutkimustieto hoitotyön pohjana	Tutkimustieto	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	127. Hoitotyötä tehdään tutkimuksen perusteella hyväksi todetulla tavalla.	hoitotyötä tehdään tutkimuksen perusteella	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	145. Perustellun ja tutkitun tiedon pohjalta tehtyä työtä.	perustellun ja tutkitun tiedon pohjalta tehtyä työtä	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	148. Tutkitun tiedon etsimistä ja käyttöön ottoa.	tutkitun tiedon etsimistä ja käyttöön ottoa	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	165. Tutkimuksilla on todettu jonkin hoitotyön mallin / tavan toteuttamisesta olevan hyötyä potilaan hoidossa. esim. haavahoidossa	Tutkimuksilla on todettu jonkin hoitotyön mallin / tavan toteuttamisesta olevan hyötyä	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	207. Hoitaja pystyy työssään käyttämään käytännön työssä oppimiaan asioita ja tutkimustulosten perusteella tehtyjen tulosten perusteella tehdä myös hoitotyötä potilaan hyväksi.	tutkimustulosten perusteella tehtyjen tulosten perusteella tehdä hoitotyötä potilaan hyväksi	Tutkittu tieto
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö	188. Tutkittujen menetelmien soveltamista käytännön työhön ja niiden arviointia	tutkittujen menetelmien soveltamista käytännön	Tutkittu tieto

Kokemukseen perustuva näyttö	194. osaa hoitaa potilasta kokonaisvaltaisesti, ottaen potilaan tarpeet huomioon ja potilaan mukaan päätöksen tekoon	ottaen potilaan tarpeet huomioon ja potilaan mukaan päätöksen tekoon	Potilaan kokemus
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö Kokemukseen perustuva näyttö	101. Hoitajat pohjaavat työntekoaan tutkittuun tietoon, omiin teoreettisiin tietoihinsa ja käytännön kokemuksiin.	pohjata työntekoa tutkittuun tietoon, omiin teoreettisiin tietoihinsa ja käytännön kokemuksiin	Tutkittu tieto Kokemus
Tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö Kokemukseen perustuva näyttö	131. – perustuu käytännön / tutkittuun tietoon	perustuu käytännön / tutkittuun tietoon	Tutkittu tieto Kokemus
MUU	1. Hoitajan työtaitoa ja tietoa voisi arvioida esim. näytöin	MUU	MUU
MUU	3. Kysyä käyttää tietoa uuden oppimisen ja toiminnan tukena	MUU	MUU
MUU> Näyttö	4. Objektivisesti arvioidaan näyttönanatajan ammattilliset taidot. Ei enää varsinainen ohjaus- / opetustilanne, vaan kuinka ”valmis” hoitaja toimii	arvioidaan näyttönanatajan ammattilliset taidot	MUU
MUU> Näyttö	19. työnä tehty näyttö	tehty näyttö	MUU
MUU	39. kyttäämistä	MUU	MUU
MUU> Näyttö	40. näyttö: ”mitä minä oikein osaan” ”olen valmis työelämään”	näyttö	MUU
MUU	51. Voisi olla lähempänä käytännön työtä Teoria vs käytäntö kohtaako ja jos niin missä muodossa ja mihin se johtaa?	MUU	MUU
MUU> Näyttö	58. Ongelmanratkaisumenetelmä joka pitää sisällään kliinisten ongelmien ratkaisemisen ja kuinka näyttöä antava henkilö soveltaa teoreettista tietoa käytännön hoitotyössä.	näyttöä	MUU

MUU> Näyttö	83. Opiskelija itse päättää tavoitteet ja ”toiminta suunnitelman” hoitotilanteeseen jonka haluaa näyttämällä näyttää miten tilanteessa selviää ja pääsee tavoitteisiin. Työpaikalla oleva näytön vastaava henkilö + opiskelija yhdessä arvioivat miten hoitotilanne kaikkiaan onnistui.	näyttämällä näyttää miten tilanteessa selviää	MUU
MUU> Näyttö	85. opiskelija näyttää käytännön jakson osaamisensa. työyhteisössä	näyttää käytännön jakson osaamisensa	MUU
MUU	87. ? On mietitty jotai hoitotyöhön liittyvää ”...” lähdetty pohtimaan miten kehitetty menetelmä tai malli, kokeiltu sitä käytännössä..... EPÄSELVÄ KÄSIALA!!!	MUU	MUU
MUU	105. vahvistaa hoitohenkilökunnan näyttöön perustuvaa hoitotyön osaamista ja näin kehittää hoitotyön laatua ja vaikuttaa käytännön toiminnoissa.	MUU	MUU
MUU	98. Hoitotyössä toimivilla ammattilaisilla on vastuu toimintansa kehittamisestä ajanmukaiseen tietoon perustuvaksi. Kyseenalaistaa totut toimintatavat ja etsii uutta tietoa niiden kehittämiseksi.	MUU	MUU
MUU	132. Oppimista esimerkin kautta.	MUU	MUU
MUU	142. Yksilövastuullista hoitoa ja huolenpitoa	MUU	MUU
MUU> Näyttö	180. Käytännössä harjoittelemalla, tekemällä näytetään osaamista. Ammattitutkinnon suorittanut henkilö arvioi, ohjaa.	tekemällä näytetään osaamista	MUU
MUU	186. Potilaslähtöinen tieto / taito osaaminen. Käytäntö, jatkumo, tiedon välittyminen, taidon / tekemisen priorisointi ja välittömämpi kehittyminen.	MUU	MUU
MUU> Näyttö	189. · opiskelija antaa määrätylle näytön vastaanottajalle n. viikon ajan ”näyttöä”, että hallitsee tekemäänsä hoitotyötä, johon on jo saanut opastusta.	antaa näyttöä	MUU

MUU> Näyttö	201. Saavuttaa pätevyys hoitotyöhön näytöllä, yksi tapa kouluttautua ammattiin.	näytöllä	MUU
-------------	---	----------	-----